

LAIKAS

Nr.
182
IXM.

"EL TIEMPO" — SEMANARIO LITUANO — 4 DE ENERO, SAUSIO 4 D., 1957 METAI

UŽDAVINIAI IR PASLAPTYS

Pasibaigus karui, pasaulis lauktosios teisybės, taikos ir ramybės nesulaukė. Vokietijos nugalėjimas neišrišo Hitlerio iškeltosios grėsmės problemos. Prieškarinis komunizmo pavojus, buvęs nežymus ir neaktualus, šiais pokario metais virto viena didžiųjų dabarties meto problemų, kuriai ir 1957 m. politiniai išminčiai bei žinovai skirs daug jėgų, laiko ir pastangų.

Ir šiais metais, be abejonės, atsiras naujų problemų, nežiūrint, kad lieka vis dar neišrišti nei Vokietijos, nei pavergtųjų Europos tautų, nei Artimųjų Rytų galvosūkiai. Yra ištisa eilė sprendimo laukiančių, kiek primirštų uždavinių. Visa tai rodo, kad ir šiais metais turėsime išgyventi nepaprastos įtampos laikus, dažnai priartėdami prie karo bedugnės krašto.

Nežiūrint kad čia suminėtu problemų sprendimui, atrodytu, tereikėtų tik geros valios, tenka manyti, kad ir 1957 m. jos negalės būti išspręstos dėl didžiųjų nepaprastai skirtingo dalykų supratimo, aiškinimo ir norų.

Tuo būdu aiškūs norai ir tikslai pasiekti taiką, ramybę bei laisvę ir toliau vis dar pasilieka tik paslaptina ir viliojančia svajone.

PROTAS IR SAŽINĖ

JAVAlstybių prezidentų Wilsono, Roosevelto, Trumano ir Eisenhowerio puoselėtoji ir išsvajotoji taika, kuria galėtume „pax americana“ pavadinti, vis dar nepasiekiamą. Gyvename nuolat besižvalgydami į siaubingus ir grąsinančius debesis, kurie kaskartą tirštėja, kai kur virsdami vietinio pobūdžio audromis, tačiau sukeldami visuotinį susirūpinimą ir nerimą. Žinome gerai, kad taikos problemos šiuo metu išimtinai pareina nuo JAVAlstybių. Suprantame, kad JAV turi pakankamai jėgos taikai įgyvendinti, tačiau ir šiais metais nesame tikri, kad Eisenhowerio politika šiems tikslams įgyvendinti turės reikiamą kiekį proto ir sąžinės.

JAVAlstybių istorija trumpa ir vienoda. Gi užsienio politikos kryptis galima būtų nusakyti 1801 m. pasakytais Jeffersono žodžiais: „Taika, prekyba ir draugystė su visomis tautomis, be jokių sąjungų, kurios galėtų apvogti mūsų veiklos laisvę“. Tokios su visais sugyvenimo politikos galima laikytis jei Europoje vyrauja pusiausvyra, kurios tuo tarpu nematyti. Jau nuo 1918 metų matome, kad Amerika pamažu yra priversta atsisakyti izoliacinės politikos, kariaudama tam tikrų valstybių pusėje ir sudarydama su jomis sąjungas bei santarves. Tačiau ir čia matyti JAVAlstybių pastangos savo principus pritaikyti tarptautiniu mastu, — po pirmojo karą įsteigiant Tautų Sąjungą, gi dabar — Jungtinių Tautų organizaciją. Tuo būdu ir JAVAlstybių politika iki šiol

daugumoje tėra tik kova su tarptautinių įvykių išdavomis, padiktuota aplinkybių, stengiantis tarptautinėje plotmėje sušvelninti minėtų įvykių pasėkas, vadovaujantis praktiniu protu. Žinome tačiau, ar bent norėtume, kad JAVAlstybių po-

sių tarpe tam tikrų nesutarimų bei plyšių, leidžiančių Maskvai kreipti ir vystyti tarptautinėje plotmėje įvykius jų norima kryptimi. Taip reikalas eina Europoje ir Azijoje. Užtenka tik paimti Vokietijos, pavergtų Europos tautų ir bendrai įvai-

V. Stančikaitė — VAIDILA

litika būtų kur kas veiksmingesnė, jei ji stengtųsi, kaip viena galingiausių valstybių, pati visus tarptautinius politinius įvykius numatyti iš anksto ir atitinkamai pakreipti juos kitu keliu, vadovaujantis netik protu, bet ir sąžine.

Tik tokiu būdu galime suprasti, kodėl pastarųjų politinių įvykių akivaizdoje dažnai matome ar bent juntame vakarie-

rias Azijos problemas, kuriose matome JAVAlstybės beviltiškai kovojančias su Maskvos politikos pasėkomis. Tikime, nes yra žymių, kad JAVAlstybių laikysenoje 1957 m. galima bus sulaukti kai kurių pasikeitimų, leidžiančių pačius įvykius vesti norima kryptimi, tai reikš, kad šalia proto turės vyraujančios reikšmės ir sąžinės balsas.

— a. b. c —

ŠALIES EKONOMINIS STOVIS

Vieni labiau mėgsta karčią teisybę, kiti — pasaldintą melą ir migdantį optimizmą. Per eilę metų buvome pripratę prie šio paskutinio metodo. Girdėdavome apie šalies gyventojų turimą augščiausią gyvenimo lygį, gamybos kilimą, tūkstančius naujų fabriku. Darbininkų gerbūvis turėdavo pakilti pagal atlyginimo pakėlimo nušimtį, pagal atostogų ir dažnų nedarbo dienų skaičių ir t. t. Dabartinis prezidentas, neįsiekdamas didelio populiarumo, dažnai taria ir nuogos teisybės žodį. Kalbėdamas Olavarijos mieste gruodžio 15 d., prekybos ir pramonės parodos atidarymo proga pabrėžė, kad vyriausybė pasiryžusi kalbėti aiškiais žodžiais

apie „realią ir chaotišką padėtį iš kurios reikia išeiti“. Anot jo, viena iš darbščiausių Amerikos tautų, dabar turinti vieną iš žemiausių P. Amerikoj produkcijos rodyklį. Dekreto būdu pakelti atlyginimai dar nesuteiks gerbūvio. Jam pasiekti vienintelis kelias tai visų darbas ir gamybos našumo pakėlimas.

Kaip prieita prie tos chaotiškos padėties? Per keletą paskutinių metų eita keliu į pakalnę — išvežimas prekių į užsienį mažėjo, o įvežimas didėjo. Tokiu būdu ir svetimų valiutų (svarbiausia dolerių ir svarų sterlingų) atsargos mažėjo.

Keleta skaičių iš Centralinio Banko pranešimo už paskutinius metus. Skaitome, kad 1951

Kokie bus Naujieji Metai?

Vienas rašytojas išsireiškė: „Neklauskime Naujųjų Metų“, ką jie mums žada. Pagalvokime, ką mes jiems pasiryžę duoti“.

Kiekvienus metus sutinkame su nauja viltimi. Senieji metai, žadėję daug gražių dalykų, šviesių vilčių, nukeliauja į užmirštį, į istorijos lapus, o žmogus nusivyles sutinka naujus metus sveikindamas pirmąją Naujųjų Metų dieną. Sveikindami linkime viens kitam daug laimės; vieni nuoširdžiai, kiti ne. Kaip senieji metai, nusinešę gal daugiau skausmo valandų, negu džiaugsmo, kiekvienam pasidaro nuobodūs ir žmogus jų nesigailėdamas pakelta taure rankoje sveikina naujuosius, taip dažnai ir žmogus nusidėvi. Sutiktas, tarytum Naujieji Metai, jis įdomus, atsinešama į jį be rezervų; žavisi tie, kurie sutiko naują žmogų, žavisi ir pats žmogus. Ilgainiui, per visus tuos metus, arba per eilę metų žmogus, kaip senieji metai, turi įpynęs savo buvime gal daugiau skausmo, negu džiaugsmo. Jis tampa nebeįdomus. Akys kryps ta prie kažko naujo, žmogus ieško naujo žmogaus, manydamas, kad naujas žmogus atneš šviesesnių vilčių. Ir ne kartą, kaip Naujieji Metai, taip naujas sutiktas ir su džiaugsmu sveikintas žmogus atneša dar didesnę kartėlį, palaidoja paskutines švieses viltis, nustumia žmogų į nusivylimo bedugnę.

Tačiau ne čia glūdi laimės esmė. Naujieji Metai priklauso žmogui. Turime klausyti paties žmogaus, ką žmogus pasiryžęs jiems duoti. Naujieji Metai priklausys nuo to, koks Naujaisiais Metais bus žmogaus nusiteikimas ir koks jis bus per visus metus. Ne metai kuria žmogui laimę, bet pats žmogus metuose. Galime būti viens kitam neįdomūs, galime ieškoti kitur laimės, bet neturime užmiršti, kad laimę nešiojame savyje. Nuo mūsų pačių pareina kitų laimė ir mūsų pačių. Yra gražus posakis: „Nori būti laimingas — laimę nešk kitam, nes nejučiomis ir paslaptinai ji griš tau pačiam“. Išbandytas auksas daug vertingesnis, negu aukso blizgutis. Skausme su tavim suaugęs žmogus yra tikras tavo prietelis, nes žinai, kad jis nepaliks tavęs nei varge. Jeigu jis moka su tavim kentėti, tai būk tikras, kad turi vertubę ir saugokis per greitai sveikinti naujas viltis nešantį. Daug geriau Naujųjų Metų išvakarėse, kai bažnyčiose giedama padėkos giesmė „Te Deum“, pasiryžti geriau atsinešti į senąjį žmogų, į senuosius metus, o tada

ir naujieji bus šviesesni. Žmogaus gyvenimo ratai nėra tokie patvarūs, kad jie pajęgtų nesocialią būtybę nuvežti iki arčiausios, kukliausios laimės vartų. Todėl tenka ir toliau tobulinti save, džiaugtis ir su dėkingumu žiūrėti į tuos, kurie pakenčia mus ir eina greta mūsų per gyvenimą, lengvindami mūsų našumą, kurie moka toleruoti mūsų ydas ir nepaisant jų gal dar mylėti, gyvendami kažkokia viltimi. Be to gero nusiteikimo, be pasiaukojimo dvasios nuotaikos sutikimas Naujųjų Metų būtų klaikesnis už žvėrių landynę.

Jeigu senieji metai ir nieko mums nedavė, bet vis dėlto per juos turėjome ir gražių valandų: buvo daug kūrybingų, tam tikrų prosvaisčių Lietuvos laisvinimo byloje. Jau apie mūsų kraštą rašo ir svetimieji. Kiekvienas bertas grūdas į kultūros dirvoną neliks be vaisiaus; kiekvienas prakaito lašas, mestas centas atneš laukiamų vilčių, o tai jau daug padaryta. Draugišku žvilgsniu pažiūrėję į savo prietelius, pasiryžę karštesne širdimi juos apkabinti, pasižiūrėję ir nuveiktus darbus perieitais metais, pasiryžę daugiau padaryti, sulauksime gražesnių vilčių, nes gražiosios viltys mūsų rankose.

Užversdami 1956 m. lapą, atsiminkime, kad Visagalis mus įpareigojo gyventi ne vien sau, bet ir savo šeimai, savo artimui, savo tautai. Žinomas Tihamer Tothas sako: „Norįs važiuoti elektros tramvajumi turi turėti smulkių pinigų; ir veltui jis kištų konduktoriui tūkstantinę — šis jį paprašytų išlipti, nes tokie dideli banknotai tramvajuose iškeisti negalima. Taip lygiai ir didžiosios idėjos — susižavėjimas kentėtojų garbe, karžygiška tėvynės meilė — turi būti iškeistos smulkesnėmis, kad galėtume laikyti visų Dievo įsakymų, atlikti visas tėvynės meilės reikalaujamas pareigas — mirtis už tikėjimą šiandien tavęs nelaukia, tėvynė didvyriškos mirties irgi nereikalauja. Bet Dievas ir tėvynė reikalauja iš tavęs didvyriško gyvenimo“. Didvyriškas gyvenimas, atliekant gyvenimo smulkmenas savo draugams, savo artimiesiems, savo tautai, bažnyčiai užtikrins laimingus naujuosius metus ir privers melą ir skausmą nešantį priešą išmesti ginklus iš rankų, o tada mūsų tėvynėje ateis laisvės žydintis pavasaris, spalvėsuos Gedimino kalne trispalvė ir vyturėlis galės linksmai sveikinti mūsų artoją. Laimingų Naujųjų Metų!

A. Klevelis

m. bendras išvežimas siekė 9,7 milijonus tonų. 1955 m. išvežta tik 6,9 mil. tonų. Tuo tarpu įvežta iš užsienių 1951 m. už 7.116 milijonus pežų, o 1955 m. jau įvežta už 8.905 mil. pežų. Tai jau labai didelis prieauglis. Devizų padėtis esanti kritiška.

Ūkio ministeris dr. E. Blanco spaudos konferencijoj pranešė, kad revoliucijos dienų valstybė turėjo trumpalaikių skolų su užsieniu 642 milijonus dolerių — per keletą paskutinių metų susidaręs prekybos su užsieniu deficitas. Dabartinis vyriausybės pastangomis ši skola pavers ta ilgalaikė — dešimčiai metų. Prekyba su užsieniu pastatyta ant sveikesnių pagrindų. Prieš keletą mėnesių prekybos viceministeris nuvykęs į Europą Paryžiuje sudarė bendrą susitarimą su dešimčia didesnių valstybių dėl pasikeitimo prekėmis. Susidaręs teigiamas saldo kurio nors valstybėms galės būti panaudotas pirkimams kitoje valsty-

bėje. Anksčiau buvo tik dvipusių sutarčių praktika.

Visomis pastangomis kovojama su infliacija. Ekonomistas Prebiš buvo numatęs, kad metų bėgy busių reikalinga 9000 milijonų naujų banknotų paleisti apyvarton. Tačiau vyriausybei ekonomizuojant darbą įstaigose, neskiriant tarnautojų į tuščias vietas (nes valdininkų buvo ir dar tebėra per daug), buvo apseita su paleidimu apyvarton 3903 milijonų pežų. Sekantiems metams valstybės biudžetas busiųjų subalansuotas be deficito — 39.000 milijonų sumoje. Kari-nėms pajėgoms busių išleista tik 12 — 14%. Tai būtų gana žemas nušimtis, palyginus su kitų valstybių išlaidomis karo reikalams.

Ši vyriausybė ypač atkreipė dėmesį į ūkininkus — pakeldama žemės ūkio produktų kainas, teikdama įvairias paskolas, lengvatas išgabinti traktorius ir ki-

(Nukelta į 2 psl.).

„Okupuotoje LIETUVOJE“

„LIETUVOJE VYKSTA RŪGIMAS“

(Elta). A. Sniečkaus kalba buvo paskelbta per Vilniaus radiją ir atspausdinta „Tiesoje“ — matyti, po visų Kremliaus cenzūrų — tik 1956. XII. 9. Joje, be kita ko, Sniečkaus taip bylojo: „Ginkluotas reakcijos išpuolis prieš demokratine Vengriją padarino reacionierius ir mūsų krašte. Pradėjo kelti galvas buvusių priešlaidiškų partijų likučiai, išnaudotojiškų klasių atplaišos, buržuaziniai nacionalistiniai elementai ir įvairūs jų pakalikai. Vieni jų dangstydami kritika, kiti po tariamos demokratijos kauke, o kai kurie ir visai atvirai, — mėgino kiršinti, šmeižti, skleisti nepatikimą komunistų partijos ir tarybinės vyriausybės politika Lietuvoje... Dabar buržuaziniai nacionalistai, skalijantieji visokiais balsais už imperialistų dolerius, bando valduoti save lietuvių tautos interesų gynėjais. Bet veltui jie tikisi, jog lietuvių tauta užmiršo laikus, kada Lietuvoje viešpatavo buržuazija, kuri žiauriai išnaudojo darbo žmones. Veltui mano plechavičiai chodakauskai, vailokaičiai, karvel'ai ir kiti, kad lietuvių tauta leis jiems vėl sėstis sau ant sprando... Fašistiniam okupantams bėgant iš tarybinės žemės, kai kurie lietuvių inteligentai mūsų priešų veiklos įtakoje paliko šimtąjį kraštą ir šandien gyvena užsienyje nepavydėtina pabėgėlių gyvenima, vėrdiami dažnai tarnauti antliaudinams imperialistų tikslams... Kartu su tuo negalima neregauti j tai, kad atskirais atvejais kai kurių mokslo ir kultūros darbuotojų tarpe pasireiškia nesveikos, svetimos nuotaikos ir klaidingos nuomonės, nieko bendro neturinčios su marksistine pasaulėžiūra. Po kritikos priedanga kai kurie jų mėgina atakuoti socialistinio realizmo idėjinę pozicijas, tarybinio mokslo principus, partiškumo moksle ir mene principus, pasiduoda smulkiaburžuazinės ideologijos įtakoms...

Per lietuviškąsias radijo valandėles, atsakant Sniečkui iš esmės į jo šmeižtus, buvo taip pat pasitel-

ranta, kodėl Sniečkaus viešai nepaaiškina, kuriais smetimais į Vakarus pasitraukė kad ir jo senutė motina, prieš mirtį prakeikusi Maskvai pasidavusį sūnų, jo tikroji sesuo ir brolis. Pats Sniečkaus tik ekliausiai vykdo Kremliaus direktyvas. Išdavęs savo tėvynę, prakeiktas savo artimųjų, šie uolus okupantų samdinyne težiūrė tik, kaip juo daugiau įsileiktų savo duondaviams.

YPAČ JAUNIMAS NEPATENKINTAS OKUPANTAIS

(Elta). Pastaruoju metu amerikiečių, prancūzų, vokiečių, britų, švedų, šveicarų ir kitų kraštų žinių agentūros, svarbiausieji laikraščiai ir radijai plačiai skelbė apie Lietuvoje pasireiškiančią ypač tarp studentų ir inteligentų opoziciją sovietiniam okupantui ir Kremliaus smurtu primestajam Lietuvai svetimam režimui. Kai kurie laikraščiai šveicarijoje ir švedijoje įsidėjo net po kelių didesniųjų straipsnių, nušviečiančių lietuvių nepasitenkinimo okupantais svarbiausias priežastis, cituodami Sniečkaus, Paleckio, Naujelio ir k. pareiškimus. Lietuvoje spontaniškai prasiveržianti troškima daugiau laisvės palankiai komentavo taip pat visa eilė pasižymėjusių radiofonų, tam tikslui skyrė net po kelių pranešimų ar komentarų. Plačiau žymesniųjų spaudos organų ir radijų pasisakymai apie Lietuvoje vykstančią okupantams opoziciją bus paskelbti artimiausiam Eltos biuletenyje.

Bolševikai, operuodami statistiniais duomenimis ir rūpindamiesi nuslėpti tikrovę, visokiais būdais stengiasi išpūsti skaičius. Taip išpūstais skaičiais jie mėgina įrodinėti, kad dabar Lietuvoje esą nepaprastai daug studijuojančių ir mokslus einančių. Jeigu tik kas lanko kokius nors kursus arba įsirašo vienas ar kitais smetimais laisvu klausytoju, jau ir „studentas“. Bet kokių iš tikro tai esama studentų, ne viena proga pasako ir patys bolševikai. Štai „Tiesa“ Nr. 233/1956 paskelbė, kad pvz. 3.881 mokytojai „mokosi neakivaizdiniu

būdu“ Vilniaus radijas 1956.XII.9 pasigyrė kad šiemet pavasarį Vilniaus un-ta baigė 93 „neakivaizdininkai“, o šiuo metu un-to istorijos filologijos, teisės, ekonomikos, fizikos matematikos fakultetuose „neakivaizdiniu būdu mokosi“ apie 1.800 studentų. Šiemet į pirmąjį un-to „neakivaizdinį kursą“ buvo priimta 400 studentų...

1956.XII.3 pasibaigusioje „LTSR A. Tarybos sesijoje“ pasakė kalbą taip pat „deputatas“ J. Matulis, iš bolševikų malonės gaunąs apie 30.000 rublių atlyginimo, kai tuo tarpu darbininkai teka vos kelis šimtus. Matulis nusiskundė, kad „Amerikos dešiniųjų lietuvių emigrantų spaudoje skelbiamos fantastinės pasakos apie darbo žmonių gyvenimą T. Sąjungoje ir Lietuvoje“. Pasmerkęs „įvairius spaudalius“ ir „iš užsienio leidžiamus gandus, kurių banga ypač sustiprėjo paskutiniomis mėnesiais“, Matulis toliau pastebėjo: „Šie gandai kartais paviečia kai kuriuos nemokančius visiškai blaiviai galvoti inteligentus bei moksleivius. Šie žmonės kelia esamus trūkumus ir darbe pasitaikančias klaidas, užmiršdami stambius respublikos darbo žmonių ūkinės bei kultūrinės statybos laimėjimus ir nenorėdami matyti didelių ateities perspektyvų. Klaidas ir trūkumus mes išstaisyse darniu ir atsidavusiu darbu... Kai kuriose vidurinėse, specialiose ir amatų mokyklose pasitaiko mokinii, kurie nemandagiai, o kartais net chuliganiškai elgiasi. Tokių reiškinii pastebima net studentų tarpe. Kova su šiais reiškiniais yra ne vien tik mokytojų ir pedagogų darbas. Su jais turi kovoti visos visuomeninės organizacijos... Taip ten kalbėjo Matulis, nes neveltui maskviniai okupantai jam moka tokį didelį atlyginimą... (E.)

Bolševikai viešai nusiskundžia, kad Kybarty, Ukmergės, Kaišiadorių rajonų liaudies švietimo skyriai nesugeba imtis reikalingų priemonių, nes šiuose rajonuose daug vaikų dėl vieno ar kito priežastii dažnai esti gimtosios ir svetimųjų kalbų, taip pat kai kurių kitų dalykų pamokos. Daug kur mokyklose ypač blogai elgiasi komunistų vaikai. Sustiprinti „ideologinės dvasios“ tik šiemet į Lietuvos mokyklas buvo pasiųsta 720 jaunų pedagogų, baigusiu aukštąjį mokslą, ir per 300 žmonių, turinčių nepilną aukštąjį išsimokslinimą. Lietuvos mokyklose dėsto nemaža dar tokių mokytojų, kurie nėra baigę vidurinės mokyklos ir neturi reikiamų žinių. Mokyklos iki šiol neturi eilės svarbių vadovėlių, kaip Lietuvos istorijos, lietuvių literatūros, Lietuvos geografijos ir kt. (E.)

8-se ir 11-se klasėse įvedami žemės ūkio mašinų mokslo ir elektrotechnikos praktikumai, o 7-metėse mokyklose — rankų darbai ir praktiniai užsiėmimai. Beveik 3,5 tūkstančio mokyklų turi žemės ūkio ir praktikos darbus mokomuosius — bandomuosius skyplus, daugelyje mokyklų įrengtos šaltkalvių ir stalių dirbtuvės. Vis dėlto konstatuojama, kad daugelyje Vilniaus, Kauno ir kitų vietų mokyklų politechizavimui „dar neskiriamas reikiamas dėmesys“.

Okup. Lietuvoje šiemet įsteigtos 3 mokyklos — internatai: Kaune, Klaipėdoj ir Marijampolėje, kuri dabar vadinama bolševikiškai „Kapsuku“. Šiuose internatuose mokosi 840 mokinių. Mokyklos — internatai aprūpinti reikalingais įrengimais. Be šių, veikia visa eilė „pagelbinių in-

MIELI TAUTIEČIAI!

„LAIKO“ ATSTOVO PIJAUS GUDELEVIČIAUS KALBA GRUODŽIO 23 D. PER MONTEVIDEO RADIO SOLIS Į URUGVAJIAUS LIETUVIUS

Keleta žodžių „Laiko“ redakcijos vardu. Pradžiai vienu vaizdeliu iš senesnio laiko. — Vienas š. Amerikos ūkininkas sodininkas, geras Lincoln'o pažįstamas ir draugas, pasilutė jam tris naujos atmainos puikius obuolius per vieną savo darbininką — negrą. Kartu ir laiška. Tada negrų tarpe skaitančiųjų buvo maža. Negras pagalvoja, kad Lincoln'ui užteks ir dviejų obuolių skoniniui pažinti, ir jis vieną suvalgo — už nunešimą.

Lincolnas perskaitys laišką taria: „Šis popieris sako, kad buvo trys obuoliai. Kur trečias? — Negras sumišęs turėjo prisipažinti. Kita kartą šis ūkininkas pasiuntė 4 skanius pyragėlius, žmonos iškeptus pagal naujai gautą receptą, per tą patį tarną. Žinoma, ir laiška. Pusiaukelį negras užkasa laiška į smėlį, suvalgo vieną pyragaitį, atgal išima laišką iš smėlio ir viską nunešęs įteikia Lincoln'ui. Šis perskaitys be pykčio ir ramiai, nes bu-

J. Kaukas.

ŠALIES EKONOMINIS STOVIS

(Atkelta iš 1 psl.).

tas ūkio mašinas. Tai yra svarbiausia šalies ūkio sritis. Apie 90% svetimos valiutos ateina už gyvulininkystės ir žemdirbystės produktus.

Nežiūrint garsių ekonomistų planavimo, didelių vyriausybės pastangų, delegacijų važinėjimo po užsienį ir derybų, vis tik nepastebima, kad valstybinis vežimas riedėtų įkalnui. Kokios priežastys, kas kaišioja kolas į to vežimo ratus? — Yra didelių ir daug mažų kenkėjų.

Gruodžio 18 d. vyriausybė paskelbė turinti įrodymus, kad „pabėgėlis“ vėl pradėjęs emigringiau veikti iš Venecuelos. Pagal jo direktyvas gruodžio 15 d. turėjo prasidėti nauji streikai, sabotazai, teroras, kartu ir karinis judėjimas, kas turėtų visiškai paralyžuoti gyvenimą. Tai visiškai įtikima. Jis jau prieš metus laiko skelbėsi grįšiąs valdžion, nors tai gali kainuoti apie milijoną gyvybių. Talkininkų šalyje jis dar turi daug. Šiems nesvarbu mirtis nekaltų gyvybių, turto naikinimas, užtenka, kad dėl to kyla nerimas, suirutė, vyriausybei sunkenybės. O tame jie mato iliuzijas savo tikslų įgyvendinimui.

Apie tą dieną prasidėjo streikai nieko bendra neturį su atlyginimu (Bs. Aires savivaldybės skerdyklų darbininkai sustreikavo dėl dviejų vagilių atleidimo), bombos, gaisrai kviečių laukuose, fabrikuose. SIAM fabrike Avellanadoj gaisras padarė 70 milijonų pezų nuostolių. Policijos nuomonė, kad tai irgi anų direktyvų pasekmė.

O mažesnių kenkėjų pilna kiekvienoj įmonėj. Tai keletos

metų bėgy įsigalėjusi liga daugely darbininkų — kuo daugiau dienų praleisti be darbo. Paskelbtoji statistika parodo gana augštą nuosimtį praleistų darbo dienų. Bendras nuosimtis visam kraštui yra 13,1. Reiškia, kad iš 100 darbininkų kasdiena neatvyksta trylika dėl įvairių priežasčių — dėl nelaimingų atsitikimų (1,1), ligos (3,7), asmeninių dalykų (2,7), atostogų (1,8) ir kt. Tas nuosimtis labai svyruoja. Privatinėse įmonėse vad. „ausentismo“ būna tik 5% ar net mažiau. Tuo tarpu valstybinėse įmonėse tas % žymiai didesnis. Pav. valstybinėj gazo įmonėj kasdiena „švenčia“ beveik penktadalis (17,6%).

Kiek mūsų tautiečių turi medalių, laikrodžių ir kitų pasižymėjimo ženklų už tai, kad per dvidešimt ar trisdešimt metų darbo nepraleido nei vienos dienos!

Atlyginimai pakeliami apie 30 — 40%, o gamybos našumas metų bėgy pakilo tik 3%. Žinoma, vien darbininkų pastangomis neįmanoma labai pakelti šį rodyklį. Reikia atnaujinti pasenusias mašinas naujomis ir moderniškomis. O tam reikia didelių sumų svetimųjų valiutų. Gaunasi užburtas ratas — be naujų mašinų negalima pakelti produkcijos, o jos nepakėlus nėra devizų ir tuo pačiu naujų mašinų. Tada vėl naujos ilgalaikės paskolos. Jos produktingai panaudotos atneša pelną, bet kitokiu atveju atneša naujas bėdas ir chaosą.

Valstybės viceprezidentas kalbėdamas gyventojams Kalėdų proga pabrėžė, kad didžiausios kliūtys jau nugalėtos. Tikėjime ir mes tuo ir vilsimės, kad ateinantieji metai atneš visokeriopą pagerėjimą.

KALĖDŲ ŠVENČIŲ IR NAUJŲJŲ METŲ PROGA

VLIKO VYKDOMOJI TARYBA

sveikina seses ir brolius, išsklaidytus po platųjį pasaulį už Tėvynės ribų.

Praejo dar vieneri skaudūs ir sunkūs metai. Daug kraujo, ašarų ir skausmo išlieta mūsų Tėvynėje! Rytojus mums nežinomas, tačiau jam reikia pasiruošti. Laisvėje visi turime jungtis į vieną didžiulę lietuvišką šeimą, kurios svarbiausias tikslas — rūpintis savo tėvų šalies išlaisvinimu. Ugdykime meilę savajam kraštui, rūpinkimės badą ir skurdą kenčiančiais Tėvynėje ar Sibiro ištėrimime, mylėkime ir ugdykime savuosius papročius ir kultūrą, gerbkime ir branginkime tai, ką mums davė Tėvynė.

Laisvė — didelis turtas; jos svetimieji mums nepadovanos, tik mūsų pasiryžimas, pasiaukojimas ir nepaliaujama kova atneš mums išlaisvinimą ir tik tada laisvasis pasaulis mums padės. Jauskime savo, kaip laisvų žmonių, galią ir atsakingumą, nesiskaldykime, o junkimės į vieną bendrą darbą — ir ateis mūsų Tėvyni laisvės diena.

VYKDOMOJI TARYBA

VLIKO SESIJA NUMATYTA 1957. III.22-24 D.D.

KANADOJE

NAUJU VT PIRMININKU IŠRINKTAS PULK. J. LANSKORONSKIS

(Elta). Vliko pilnatis sesija numatyta šaukti kovo mėn. 22 — 23 — 24 d. d. Toronte, Kanadoje. Darbų tvarka bus paskelbta artimiausiu leiku.

Vliko pirmininkas lankėsi Kanadoje, Toronte, kur su Tautos Fondo vadovybėmis iš Hamiltono ir Toronto ir su Kanados Lietuvių Bendruomenės atstovais tarėsi dėl Radijo specialios rinkliavos pravedimo ir dėl Vliko sesijos. Atsišaukime į Amerikos lietuvių visuomenę pažymima, kad Vlikas ir Tautos Fondo pirmą kartą kreipiasi asmeniškai ir tiesiogiai, prašydamas padėti išlaikyti Radijo Tarybą. Pridedamoj brožiuroj nurodyta, kokie konkrečiai dirbami tos tarnybos darbai. Kreipimesi nurodyta, kad informacija į kraštą buvo ir tebėra svarbi visais laikais. Bet jos svarba pasidaro gyvybiškai būtina iškilus tokiems įvykiams, kaip darbo žmonių sukilimas Poznanėj, Lenkijos įvykiai, visos tautos sukilimas prieš okupantų prievartą primestąjį režimą Vengrijoje. Lietuvisi už geležinės uždangos turi teisę reikalauti tokių žinių, jie privalo žinoti faktinę padėtį kritiškomis dienomis ir tikrąją įvykių eigą.

Tas kartinis aukų telkimas vykdomas susitarus su Amerikos Lietuvių Taryba. Atsišaukimą Vliko vardu pasirašė jo pirmininkas J. Matulionis ir prezidento sekretorius H. Blazas, o Tautos Fondo valdybos — prof. J. Kaminskas, dr. M. Devenis ir prel. J. Balkūnas.

Vliko pirmininkas gruodžio 11 — 16 d. d. lankėsi Čikagoje. Ten

ternatų“ prie bendrojo lavinimo mokyklų Vien tik šiemet buvo atidaryta apie 70 tokių internatų.

Okup. Lietuvoje atspausdintas naujas leidinys „Vilniaus universitetas“, kurį paruošė un-to rektorius J. Bulavas, prof. K. Jablonskis, un-to bibliotekos direktorius L. Vladimirovs ir Istorijos instituto direktorius pavaduotojas J. Jurginis. Leidinys gausiai iliustruotas. Išspausdintos taip pat dirbusių un-to žinomųjų profesorių nuotraukos.

su Alto Vykdomoju Komitetu tartasi subendrinti informaciją anglių kalba, kad artimiausiu laiku būtų leidžiami abiejų šių veiksmų biuleteniai ir dažniau, ir tokiu tiražu, jog pasiektų visas angliškai kalbančias šalis, tuo pačiu ir Azijos tautas.

Čikagoje Vliko pirmininkas padarė pranešimą Lietuvių Prekybos Rūmų susirinkime, Kriščiūnų Demokratių Klube ir Demokratių Grupių steigiamajame susirinkime.

Bostone įvykusi ALRK Federacijos konferencija, be kitų nutarimų, nusprendė specialia rezoliucija kreiptis į viso laisvojo pasaulio vyriausybės ir Bažnyčios vadovaujančius asmenis. Tokios specialios rezoliucijos dabar jau išsiuntinotos: 1.300 išsiųsta kardinolams, arkivyskupams ir vyskupams, 1.200 — laisvųjų valstybių prezidentams, ministrams pirmininkams, užsienio reikalų ministrams ir visoms delegacijoms prie Jungtinių Tautų, visiems Amerikos gubernatoriems. Šiuo žygiu ALRK Federacija nusipelno didelės padėkos. Priminimų laisvojo pasaulio tvarkytojams, kol Lietuva yra okupuota, niekad nebus per daug.

Pulk. J. Lanskoronskis, Vliko Praplėsto Prezidiumo išrinktas VT pirmininku, tariasi su gremėmis ir su atskirais asmenimis dėl sudarymo naujos V. Tarybos.

Vliko Prezidiumas ir Vykd. Taryba Kalėdų švenčių ir Naujųjų Metų proga atskiru atsišaukimu radijo bangomis kreipėsi į pavergtąjį kraštą.

teigia, kad ten geriausias dabar gyvenimas, kaip niekada nebuvo. Aišku, kad tokio niekada nebuvo. Net prie caro buvo geriau — buvo duonos, pyrago ir į Sibirą išveždavo gal tik keletą žmonių per metus.

Kiekvienas diktatorius pirmiausia stengiasi užgnaužti spaudos laisvę, pavergti ją savo tarnybai. Nes žino, kad kol bus laisva spauda, tai jis nepavergs bent žmogaus dvasios.

Žinome, kad su kuo žmogus sutampa, tokiu ir pats tampa. Kokį laikraštį skaityti, tai po truputį ir pats jo mintimis persiima.

P. Amerikoje turime tarp kitų lietuviškų laikraščių ir „Laiką“. — Koks jo tikslas? — Pelnas? Propaganda? Garbės ieškojimas? — Ne! — Nesuinteresuoti uždarbu. Nei redaktoriai, nei bendradarbiai negauna už tai nei vieno pezo. Administracijos žmonės turi pragyvinti taip pat iš kitų pareigų. „Laikui“ užtektų, jei tik skaitytojai savo prenumerata padengtų pašalis popierio, spausdinimo, ekspedicijos išlaidas. Kiekvienas atliekamas centas panaudojamas laikraštį pagerinti, padaryti jį įdomesnį. — Nei propaganda mums nerūpi nei vienai politinei partijai netarnaujame. — Nei asmeninės garbės neieškome.

Taigi koks mūsų tikslas? — Ogi, kad lietuviškas tiesos žodis pasiektų kiekvieną lietuvį P. Amerikos žemėje, kad suteiktume jam naujausias žinias apie gyvenimą Tėvynėje ir išvilioje, kad skelbtume didžiulias idėjas — lietuviybę ir katalikybę. Kam tos idėjos brangios, mes kreipiamės pas tuos, prašome juos būti mūsų draugais ir kovoti bendroje kovoje, kol ją laimėsime!

ARGENTINOS LIETUVIAI IR MES

L. S.

Mums, lietuviams, vengrų tauta šiandien yra ypatingai arti prie širdies. Vengrų kova už laisvę yra tęsinys to žygio, kurį Lietuvos partizanai pradėjo daugiau kaip prieš 10 metų. Vengrų išsiveržimas, tačiau, iš pamatų sukrėtė pasaulį. Daugelis tų, kurie iki šiol atkakliai nenorėjo pažinti sovietų jų grynai kailyje, gavo atsibusti ir įsitikinti karčia tiesa.

Įdomu, kad vengrų tragedijos jautriausiai paliestos, stipriausiai pasireiškė prieš sovietiškus budelius kaip tik nedidelės tautos, kurios savo daugumoje, tačiau, sudaro skaitlingiausią žmonių dalį. Didžiosios, surambėjusios valstybės pasitenkino tuščiomis aimanomis ar atsargiais protestais. Mažesniųjų tautų, kaip pav. Argentinos atstovai, J.T.O. aiškiai pasiūlė eilę konkrečių žingsnių, kuriais būtų nuplėsta kaukė raudoniešiams žmogžudžiams ir kuriais Kremliaus šamokslininkai būtų pastatyti prie viešo kaltinamojo stulpo.

Sovietai vien pasijuokia iš tuščių verkšlenimų ir dar tuštesnių prašymų, kad ir visos JTO skelbiamų. Ko jie iš tikro bijo, tai netekti pasaulio pripažinimo, diplomatinių santykių nutraukimo, ekonominių sankcijų, bijo uždarymo į gerai apvertą žmogžudžiams skirtą gardą. Sovietų valdovai bijo būti viešai, atvirai ir drąsiai apkaltintais savųjų ir svetimųjų aki-vaizdoje, savo didžiuose nusikaltimuose prieš žmonių. Jie žino gerai, kad netekę ryšių užsieniuose, išvilkti į šviesą ir be pasigailėjimo išryškinti žmonių akyse ir protuose, jie, su visa savo pragariška santvarka, po Stalino mirties ir taip gerokai apskaldyta, sugniuž savaimė. Neveltui bolševikai visomis keturiomis laikosi savo demokratinių, socialinių ir kitokių skaisčių, neveltui tebesėdi JTO, jų pačių tiek kartų apjuoktoje, neveltui ieško diplomatinių santykių su visais kraštais, neveltui išlaiko visą eilę „demokratiškos“ organizacijų. Neveltui sovietai laksto po visus pasaulio užkampius su tautos ir sugyvenimo obalsiais, su pažadais ekonominių ir kitokių gėrybių, su prekybos sutarčių maišais. Kol jie turi „pilietines teises“, kol gali vaidinti „nekalto avinėlius“, kol gali viešai mulkinti dešimtis milijonų trumparegių piliečių, maskoliai varys savo pragarišką darbą ir jausis saugūs net pačioje JTO, net tuo pačiu metu, kai jų karo mašinos, laukinių mongolų valdomos, daužosi po šventosios Vengrijos plotus ir sėja mirtį, neveltį ir skurdą re-tėjančiose didvyriškos vengrų tautos gretose...

Kremliaus galvažudžiai negali būti toliau pripažinti normalia, civilizuota krašto vyriausybe.

Laisvųjų kraštų sostinėse nebegalima pakęsti Maskvos agentų, persirengusių diplomatais.

Negalima prekiauti su tais, kurių rankos yra suteptos nekaltųjų krauju.

Sovietai ir jų pakalikai turi būti nelaukiant išmesti iš JTO ir kitų tarptautinių organizacijų.

Prieš visas laisvas ir pavergtas tautas Kremliaus šamokslininkai turi būti viešai apkaltinti ir pasmerkti už visas jų įvykdytas žudynes, trėmimus, smurtą ir plėšikavimą.

Šių dėsnių įsamoninimas žmonių, tautų ir vyriausybių protuose ir širdyse, jų išvystymas ir įgyvendinimas laisvajame pasaulyje, suduos bolševikams lemiamą smūgį. Tam yra palanki dirva. Vengrai parodė kelią. Pavergtųjų ir laisvųjų tautų sūnūs ir dukros, visi tie, kurie brangina laisvės, teisingumo ir žmoniškumo idealus, privalo mobilizuoti kilniam žygiui pasaulio jausmus, sąžinę ir nusistatymus.

Argentinoje panašiam sąjūdžiui šiandien yra išimtinis sąlygos. Pati valdžia aiškiai pasisakė prieš sovietus, paėmė į nagą krašte veikiančius raudonųjų pakalikus. Žymieji politikai, visuomenininkai, spaudos atstovai drąsiai pakėlė balsą prieš sovietų žmogžudystes, pastatė griežtus reikalavimus jų sudraudimui. Sudarius reikalingą užnugarį, Argentinos balsas gali įgauti dar didesnę reikšmę ir svorį tarptautinėje plotmėje, paveikdamas daugelį kitų kraštų, kurie telaukia pavyzdžio. Toks pradinis žingsnis, kaip surinkimas kelių milijonų parašų prašymui užtarti ir paremti pavergtųjų tautų išsilaisvinimo pastangas, kuris būtų įteiktas Argentinos prezidentui ir JTO Gen. Sekretoriui, padarytų tikrai nemažą pasaulinį įspūdį ir atneštų savo vasų. Prieš sovietiniam sąjūdžiui išsivysčius, atsipeikėtų gal ir tie popieriniai „didvyriai“, kurie, daug kalbėję pasauliui apie laisvės, demokratiją ir išsilaisvinimus, Vengrijos gaisro pašvaistėje vien laikosi už kišenės ir dreba dėkingi, kad sovietai jų kol kas neliečia...

Argentinoje didžiojo sąjūdžio įkvėpėjomis ir talkininkėmis turėtų būti, pirmoj eilėje, pavergtųjų tautų bendruomenės, veikiančios išvien. Lietuvių tarpe iniciatyva ir vadovybė turėtų priklausyti Lietuvai Išsilaisvinti Centru Argentinoje ir Argentinos Lietuvių Bendruomenėi.

Ar nevertėtų rimtai pagalvoti apie išvystymą tikslios akcijos, kuri taptų kad ir kukliu atspindžiu Vengrų Tautos didvyriško žygio? Ar nevertėtų tai pradėti ne rytoj, bet DABAR, kol vengrų laisvės karžygių pralietas kraujas tebetviska Dunojaus padangėse, kol pasaulio sąžinė neužmigo iš naujo? Stovime prieangyje nepaprastų galimybių išnaudoti susidariusią padėtį Lietuvos ir kitų pavergtųjų tautų išsilaisvinimui. Išnaudokime jas kol nevēlu!

Buenos Aires, 1956-XII-18 d.

—:—

— Vilniaus radijas, stengdamasis visaip girti „pažangą Kaune“, 1956. XII.15 mėgino įrodinėti, kaip smarkiai Kaunas išaugęs. Dabar jame esą 7 technikumai, 2 technikos mokyklos, 2 specialiosios mokyklos, 10 darbo jaunimo mokyklų, 22 vidurinės mokyklos, 2 teatrai, 8 kina, 6 muziejai, 24 klubai, 18 klubų-skaltyklų, 10 knygynų, 3 mokslo akademijos institutai ir kt. Pramonės įmonėse, transporte ir statybose dirba apie 40.000 darbininkų. Girdi, jau išleidiš savo gaminius šilko-pliušo kombinatas, „Drobės“ fabriko bendroji produkcija per 5-ji penkmetį išaugo beveik 10 kartų. Prieš porą savaičių bėgęs paleistas į apyvarstą didelio pajėgumo ūonos kombinatas, bagiamas statyti per Nemuną tiltas ir kt. Šiuo metu 5-se Kauno aukštosiose mokyklose studijuoja daugiau kaip 8.000 studentų. Kaunas tapęs „tikru aukštųjų mokyklų miestu“. Čirfamas, kad Kauno Japonio vardo popieriaus fabrike „pagaminamas popierius ret ir tolimajam Libanui“, be to, „viršplaninio popieriaus siuntas gavo ir Indijos darbo žmonės“. (E.)

ALEKSANDRĄ PETRAVIČIŲ PALAIDOJUS

Po sunkios ir ilgos ligos anglų ligoninėje negailestinga mirtis gruodžio 31 d. iš gyvųjų tarpo išplėšė pačiam jaunystės žydėjime vieną iš ryškiųjų ir stipraus masto kultūrininką a. a. Aleksandrą Petravičių.

Velionis buvo gimęs Žemaičiuose, Kaltinėnuose, Raseinių apskrityje, 1920 m. balandžio 26 d. Pradžios mokslo ir gimnaziją ėjo Jurbarke, studijavo Vytauto Didžiojo universitete Kaune. Didelės energijos ir gajos iniciatyvos jaunuolis greit užkliūva tiek vienam, tiek antram okupantui. Pirmojo bolševikmečio laiku tenka jam mokytojauti pradžios mokykloje Lekėčiuose, Šakių apskr. Besislapstant nuo vokiečių, tenka eiti kino operatoriaus ir paskiau direktoriaus pareigas Jurbarke. Grįžtant antrą kartą raudonajai bolševikų bangai, a. a. Aleksandras su

savo šeima 1944 m. pasitraukia į Vakarų laukti geresnių laikų. Kurį laiką darbuojasi Berlyne, vėliau persikelia į Austriją, kur jis sutinka karo pabaigą. 1946 m. vasario 26 d. Riede, Austrijoje, sukūrė šeimą su Lidija Mackevičiute, o 1948 m. pabaigoje atvyksta Argentinon.

Atvykęs į šį kraštą, a. a. Aleks. Petravičius nepasiduoda apatijai ir nusiminimui, bet greit suranda pagrindą kultūriniam lietuviškam darbui. 1949 m. jis jau organizuoja Tautinį Ansamblių, vėliau pasivadinusį Dainos Ansambliu ir labai gražiai užsirekomendavusiu Argentinos visuomenėje. Pirmuoju pasirodymu „Šienapiūtė“ Ansamblio vadovas ir režisierius atkreipia lietuviškos kolonijos dėmesį į save. Toliau sekė kiti pasirodymai. Ansamblis atsistojo pirmaujančioj vietoj meninių lygiu, nes tokie choro vadovai, kaip p. Al. Stasiulis ir pianistas Andr. Kuprevičius, sugebėjo lietuvišką melodiją išvesti į tarptautinę sceną, o Ansamblio vadovas a. a. Petravičius mokėjo duoti meninį viso veikalo apipavidalinimą. Čia ir išryškėjo velionies organizaciniai ir kultūrinės veiklos sugebėjimai. Vėliau jis dar buvo įsijungęs į visuomeninę veiklą, dirbdamas SLA ir eidamas net vieno skyriaus pirminiko pareigas. Tik, deja, mirtis per greitai jį išjungė iš Argentinos lietuviškosios kolonijos darbų.

Paskutinis a. a. Petravičiaus kultūrinis pasirodymas buvo šiais metais, kai jis surežisavo su lietuvišiais skautais G. Veličkos „Šienapiūtė“. Jau sirgdamas ir nemigą kęsdamas, jis vis dar stengėsi kaip nors privesti prie pabaigos šį pastatymą. Po to teko atsigulti paskutinėms kančios dienoms, bet net ir vėžio kankinamas bei kliebdamas jis dažnai kartojo scenas iš „Šienapiūtės“. Tokio masto gabaus ir energingo kultūrininko Argentinos lietuviškoji visuomenė labai pasigės, nes ir didelėse kolonijose tokių daug neatsiranda.

LIŪDESIO VALANDOJ PONIAI

LIDIJĄ PETRAVIČIENĘ IR DUKRELES

UŽJAUČIA

D. D. B. J. STEIKŪNAI

Poniai LIDIJAI PETRAVIČIENEI, jos mylimam vyrui

ALEKSANDRUI PETRAVIČIUI

mirus, nuoširdžiai užjaučia ir kartu liūdi

Rožė ir Alfonsas Petraičiai

Velionis ligoje buvo aprūpin-tas šv. Sakramentais ir su religinėmis apeigomis iš Aušros Vartų bažnyčios palaidotas Sar-randi kapinėse. Dideliame nu-liūdime paliko žmoną Lidiją Petravičienę, dvi dukreles Lai-mutę ir Rimutę, Š. Amerikoje tėvus Salomėją Sodeikaitę ir Aleksandrą Petravičių, brolių Vytautą, seseris Zitą Dapkuvie-nę ir Reginą. Taip pat liko ne-mažas būrys liūdinčių giminių ir artimųjų.

Viešpats tegul bus gailestin-gas jo vėlei ir gausiai teatlygi-na jo darbus.

P. S.

— Argentinos Lietuvių Bendruo-menės Centro Valdyba, pareiksdama a. a. Aleksandro Petravičiaus žmonai p. L. Petravičienei ir giminėms bei artimiesiems užuojautą, yra užpra-šiusi Aušros Vartų liet. bažnyčioje iškilmingos gedulingas pamaldas vasario 16 d. 9.30 val. ir kviečia vi-sus ARIE narius ir a. a. Aleksandro artimuosius jose dalyvauti.

VIEŠA PADEKA

Sunkioje mano vyro ligoje paty-rėme tiek daug nuoširdumo iš savo brangiųjų tautiečių, kad negaliu iš-reikšti vien tik bendra vieša padė-ka, bet noriu padėkoti kiekvienam atskirai, noriu kiekvieną atskirai prisiminti.

Dėkoju budėjusiems naktimis, pa-dėjusiems slaugyti ir parodžiusiems didelį pasiaukojimą bei nuoširdumą: p. J. Šimoliūnienei, ponams P. Ta-moševičiui, O. ir A. Kaireliams, V. ir S. Babroniams, Z. Jauniui, K. ir J. Čekanauskams, B. ir J. Stei-kūnams, dr. Aug. Zotovui, dr. J. Mikeliūniui, V. Marcinkevičienei, Apol. Naujokui, p. Pimpei, p. R. Kuprevičiui, p. Martinėnams, p. A. Stasiuliui, M. ir P. Mačerni-ams, L. Paliulionytei, p. K. Velič-kai, V. Deveikienei, p. Kučinskienei, M. Vežebickienei, p. Pacui; davu-siems kraujo: p. J. Mazlaveckui,

Andriui Naujokui ir R. Mackevičiui.

Dėkoju taip pat visiems tiems, kurie siūlė mums savo pagalbą ir buvo pasiruošę pagelbėti.

Mano brangūs, sesės ir broliai, man padėjot ir palengvinot išgy-venti sunkias valandas, dėkoju jums. Lai Dievas jums atlygina už jūsų samarietiškas širdis.

Nuoširdus ačiū visiems lankiu-siems ir palydėjusiems į kapus.

Ypatingą padėką reiškiu Tėvams Marijonams: kun. P. Garšvai, kun. J. Margiui, kun. K. Černiauskui ir kun. A. Kleivai.

Lidija Petravičienė

PADEKA

Lietuvių Seštadieninės Aušros Vartų Mokyklos vadovybė nuošir-džiai dėkoja visiems prisidėjusiems paruošti mokyklos mokslo baigimo šventę: Tėvams Marijonams už ne-mokamą salės panaudojimą, A. L. Bendruomenės Centro Valdybai už pažymėjimus; artistams p. J. Šimo-liūnienei, p. lei D. Ginterytei, p. H. Bagdonui ir p. T. Jackevičiui; p. lei O. Čekanauskaitei už plano muziką, elektricistui p. L. Veglai; grimuoto-jams p. lei A. Jablonskytei ir p. K. Runimui; birutietėms paruošusioms vaikams užkandžius; p. lei J. Sku-rauskaitei, p. O. Deveikienei ir V. Bagdonaitėi už technišką pagalbą; p. K. Runimui už nuoširdų patar-navimą ir visiems tėvams ir sve-čiams prisidėjusiems savo aukomis ir už atsilankymą.

APYSKAITA

Aukų užsirašant gauta	\$ 466,60
Prie durų suaukota	„ 290,—

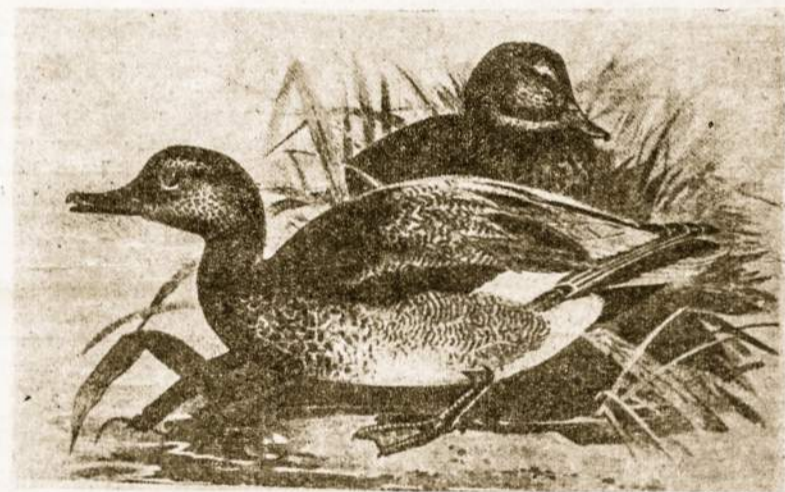
Viso gauta	\$ 756,60
Išlaidos	\$ 564,35

Liko pelno	\$ 192,25
------------	-----------

Šie pinigai palikti mokyklos ka-soje, kurią globoja Seselės Kazi-mierietės.

Linkime visiems mokiniams links-mų atostogų. Iki susitikimo ateinan-čiais mokslo metais!

Seselės Kazimierietės ir mokyklos mokytojos.

KREIPIMASIS Į LIETUVIŲ ORGANIZACIJAS

Vliko Vykdomoji Taryba kasdien į Lietuvą per 3 radijo stotis perduo-da žinias. Per šias programąs gali-me laisvai, visiškai nepriklausomai nuo kitų, tarti savą, lietuvišką žo-dį.

Šalia politinių žinių ir susidari-usios padėties vertinimo, informaci-jos apie laisvėje gyvenančius mū-sų tautiečius klausomos pavergtoje Tėvynėje ir Sibiro tremtyje su di-džiausiu susidomėjimu. Su lūkes-čiu ir pasiilgimu kiekvienas sten-giasi bent slapta sekti programas, bene išgirs kokią nors artimo pa-varde, sužinos apie vaikus, kurie iš-vyko mažytėliai, o šiandien jau yra studentai ir reiškiiasi lietuviškoj veikloj, patirs apie lietuvių organi-zacijas, apie jų veiklą ir žmones. Radijo bangos jiems atneš žinių, jog laisvoje Amerikos žemėje vėl atsikuria savanorių, šaulių, skautų, studentų ir moterų organizacijos,

kad ten yra susidarę ir veikia pra-dedant zarasiškiais, baigiant zana-vykais įvairūs jų klubai. Išgirs, kas iš mūsų dar sveiki ir gyvi, kaip ir apie tuos, kurie jau mirę.

Todėl pršome visas lietuvių or-ganizacijas, pradedant Naujaisiais Metais, padėti mums šiame darbe — suteikti žinių iš savo gyvenimo, kultūrinės buities ir visokios veiklos. Tai yra konkretus mūsų visu-ne tik darbas, bet ir pareiga. Ži-nias prašome siųsti šiuo adresu: V. Taryba, Radijo Kyrius, Gartenstrasse 5, Reutlingen, Germany.

VYKDOMOJI TARYBA

— Per sovietinius radijo praneši-mus ir spaudą, tame skaičiuje ir Vil-niaus radiją, pastaruoju metu pa-gausėjo ypač JAV ir iš viso de-mokratinės santvarkos šmeižimai; be to, ypač dergiama po JAV Ko-lumbija, Kuba, Irakas ir kt.

Mokslas - MENAS, Literatūra

NEUŽMIRŠTUOLĖ IR DRUGELIS

VILMANTA KAREČKAITE

— Aš gimiau jauname pavasaryje ir noriu gyventi ir niekada nemirti! — pasakojo jaunutė neužmirštuolė savo draugų būriui.

— Ar jums nuostabu, kad aš taip prisirišusi prie gyvenimo? Gyvenimas man — graži pasaka. Aš jauna, o jaunystė trokšta saulės šilumos kvėpuoti ir meilės apdaru vilkėti. Aš gyvensiu! — ir trapi gėlė su trenksmu pravėrė savo aksominį pumpurą.

Ankstoka dar buvo sužydėti, nes dar neseniai ledai ropojo upe; vyturėliai ką tik buvo grįžę iš šiltųjų kraštų, ir jų sparneliuose tebeslapstė suvargęs šaltis. Žemė dar abejojo ir laukė; tik viena neužmirštuolė pradžiugino pavasarį!

Į žemę atsūbavo drugelių jūra ir užliejo spalvotą pievų kraštą. Taurėse nerimo gėlių širdelės ir drėbėjo, nes sunku buvo iš margo būrio išsirinkti sužadėtinį.

Neužmirštuolė nesirinko. Žalias liemuo ir rasa išprausta kepuraitė traukė ir viliojo, ir gražuolė galėjo turėti daug drugelių, net labai daug. Bet vienas atskrido pilkas ir nutūpė neužmirštuolės taurelėje. Nebelaisva pasijuto mėlyna gėlė: nebegalėjo nei juoktis dideliam drugių pulkui, nei žavėti savo dideliais rašaluotais vainiklapiais. Visi drugeliai nuskrido ir nebelinksmino neužmirštuolės, manydami, kad sužadėtinį išsirinko jų pilkąjį draugą.

— Tu pilkas, ir tavo sparneliai saulės spinduliais nedažyti, — tyliai pravirko neužmirštuolė. Bet drugelis negirdėjo, virpėdamas iš džiaugsmo ir akimis skėsdamas skaisčiame neužmirštuolės drabuželyje, kurio mėlynumas jam priminė dangaus lašėlį.

Bėgo dienos ir pilkasis drugelis ištikimai lankė neužmirštuolę. Jo širdelė smarkiai plakė iš laimės ir džiaugsmo. O ar džiaugėsi neužmirštuolė, kuri troško laisvės, kuri ilgėjosi saulės beplazdenančios giesmės, kuri norėjo gyventi juoktis ir niekadoms neverkti? Ir kas tas mažas pilkas drugelis prieš mėlynėje besidriekiančius debesis, prieš saulę ir prieš vėją, kuris neužmirštuolei pasakodavo įdomias pasakas. Ir juokėsi neužmirštuolė visai žemei; juokėsi ir jautėsi laiminga.

Vieną rytmetį nebeatskrido drugelis, ir neužmirštuolės taurelėje nebeplazdėjo du pilki sparneliai.

— Neatskrido... — susimąstė ir nebesijokė neužmirštuolė. Kas saulė, kas debesis ir kas vėjas? Ir kas

tie auksasparniai drugeliai, su kuriais neužmirštuolė nebemokėjo juokauti. Nusprato ir nežinojo mėlyna gėlė, kodėl žaliu liemenėliu nuslinko ašara, ir kodėl kepurėlės mėlynumas taip staiga išbluko.

— Yra kažkas didesnio ir galingesnio už juoką, — nusprendė neužmirštuolė ir dar giliau pravirko. Ji pasiklausė vėjo, kaip surasti pilkąjį drugelį.

— Duok vieną savo aksominį žiedlapį ir aš jam nunešas ant sparnelių numesiu. Tu neužmirštuolė, ir tavo žiedelis jam neleis tavęs užmiršti, — kalbėjo vėjas.

Ir suskaudėjo neužmirštuolei, kai vėjas perbraukė ranka koteliu ir nuskyne patį gražiausią žiedą. Bet ilgesys buvo didesnis už skausmą, ir neužmirštuolė tik atsідuso:

— Yra kažkas didesnio ir galingesnio ir už skausmą.

Ir sugrįžo vėjas ir papasakojo neužmirštuolei, kad pilkasis drugelis sužeistas ir kad jo mažutėje krūtinėje yra žaizda, iš kurios laša kraujas. — Bet jo niekas nesužeidė, jis man sakė, — dar pridėjo vėjas. — Jis tavo žiedelio nepriėmė; aš tik slapta jį ant jo sparnelių užmečiau, — užbaigė vėjas.

Nullūdo ir supyko neužmirštuolė ir, suglaudusi likusius tris žiedlapius, rengėsi niekadoms nebejieškoti

pilkojo drugelio. Bet suglaustoji taurelė tebesopėjo, ir pyktis su laiku atlyžo, palikdamas tik gailėtį.

— Yra kažkas didesnio ir galingesnio ir už pyktį, — švelniai pritarė neužmirštuolė.

Laukė nuskriausta gėlė, ar neatskris pagaliau drugelis, ar nenuitūps jos iškankintoje dviejų žiedų taurelėje. Daug skrido ir praskrido pro šalį drugelių, bet pilkasis jos draugas nesirodė. Ir nutarė neužmirštuolė paaukoti abu žiedlapius, nes mirti ji daugiau nesibijojo. Vėjas nutraukė abu paskutinius neužmirštuolės gyvybės siūlelius ir nunešęs pabėrė ant pilkojo drugelio sparnų. Nebežinojo vėjas, ar begęstanti neužmirštuolė dar laukė savo sužadėtinio, nes gėlė daugiau nebeaimanavo, tik liūdnei nuogu liemenėliu lingavo ir šypsojosi.

Netikėtai švystelėjo saulėje šešėlis, ir pilki sparneliai palietė žalią nuogą stiebą. Nebeutūpė pilkasis drugelis ant neužmirštuolės, nes taurelės nebebuvo; o liemenėlis jau lenkėsi ir rengėsi paskutiniam atsisveikinimui su saule. Neužmirštuolė, pajutusi pilkąjį drugelį, suvirpėjo ir išsitiesė. Nebeaskaudėjo jai sužaloto kūnelio, ir liūdesys daugiau nebekankino. Pasaulis vėl pasidarė šviesus, ir neišsakoma laimė žaidė neužmirštuolės liemeniu; ir gėlė ilgai, ilgai dar kartojo: — Yra kažkas didesnio ir galingesnio ir už pačią mirtį.

„Atelitis“.

R. Kuprevičius — ŽIEMOS IDILIJA.

LAUREATAS JIMENEZ

Šių metų literatūrinė Nobelio premija atiteko ispanų poetui Juan Ramon Jimenez, nuo 1936 m. gyvenančiam JAV-se. Jis yra gimęs 1881 m. Pietų Ispanijoje, Andalūzijos provincijoje, Moguer vietovėje. Pabaigęs jėzuitų gimnaziją Puerto Santa Maria mieste, įstojo į Sevilijos universitetą, kurį tačiau greit metė, nes, pajutęs neugalimą traumą rašyti, nebeturėjo atliekamo laiko studijoms. Iš pradžių jis buvo žurnalistas, rašančiu literatūriniais klausimais. Jo straipsniai atkreipė ispanų intelektualinį dėmesį. Per tai jis įsigijo daug draugų. 1901 m. persikėlė gyventi į Madridą. 1914 m. nuvykęs į JAV-bes susipažino su Amerikoje gyvenisia ispanais, kurių vedęs susilaukė darnaus ir laimingo šeiminio gyvenimo. Iš Amerikos vėl parvyko į Madridą ir ten gyveno iki 1936 m. Pilietinio karo metu persikėlė gyventi į Washingtoną, o pastaruoju laiku gyvena Porto Rico saloje. San Juan mieste.

Žinia apie premijos paskyrimą pasiekė tada, kada jis sėdėjo prie vėžio sergančios žmonos lovos, kuri netrukus mirė, sulaukusi 69 m. amžiaus.

Jimenez kūryba galima suskirstyti į keturis laikotarpius. Pirmųjų kūrybinių polėkių laikotarpis (1898 - 1905) buvo sukurti šie poezijos kūriniai: Violetos siela, Rimai, Laidnos arijos, Tolimi sodai. Šie kūriniai parašyti aštuonskleimių ispanų baladžių metru. Pagrindinė eilėraščių tema — dvasinė meilė. Antras Jimenez kūrybos laikotarpis (1905 - 1915) vadinamas eleginiais. Pasirodė: Grynos elegijos, Tarpinės elegijos, Verksmingos elegijos ir

Skambanti vienatvė. Kūriniai parašyti aleksandrinu metru. Trečiam laikotarpi (1915 - 1936) Jimenez susidraugavo su garsiu ispanų poetu Garcia Lorca, kuri buvo labai vaisinga. Vienas iš garsiausių šio laikotarpio kūrinijų — Neseniai vedusio poeto dienoraštis. Nuo šio meto jis ėmė rašyti trumpų eilučių poeziją, kurios brandžiausi rinkiniai Uola ir dangus ir Auksinė tyla. Ketvirtas laikotarpis, iki dabar, apima poeto gyvenimą JAV-se. Poezijoje šiek tiek atsispindi modernusis Amerikos gyvenimas. Atžymėtinos: Trijų Pasaulių ispanai ir Odės asilui

J. Tininio straipsnio santrauka iš „Draugo“.

MIRĖ PROF. P. RAUDONIKIS

Okupuotoje Lietuvoje 1950 m. lapkričio 17 d. mirė profesorius, farmacijos magistras Petras Raudonikis. Buvo gimęs 1869 m. rugpjūčio 27 d. Kavarske, Palaidotas A. Panemunėje su religinėmis apeigomis vidurnaktį, dalyvaujant dviem asmenims, iš kurių vienas buvo dvasininkas, nes velionis prieš mirtį prašėsi, kad būtų palaidotas taip, kaip buvo laidojami jo tėvai, tai yra su religinėmis apeigomis.

— Lietuviškų Studijų instituto Chicagoje 1956/7 metų semestro paskaitų planas jau sudarytas. Bendroji šiomis metais tema: moderniškių kultūros apraiškų vertinimas. Tema norima išsemti šiomis atskiromis temomis:

1. Nuo mistikos iki religinio formalizmo, skaito kun. dr. I. Urbonas; 2. Egzistencializmas, skaito dr. Z. Smilga; 3. Pedagoginių principų įvairybė, skaito P. Maldeikis; 4. Naujųjų laikų psichologiniai klaidėjimai, skaito P. Maldeikis; 5.

Literatūra ir gyvenimas, skaito kun. dr. A. Baltinis; 6. Poezijos likimas; 7. Nuo simfonijos iki džazo, skaito L. Šimutis jr.; 8. Demokratizmo ribos, skaito kun. dr. P. Celiešius; 9. Moderniškas menas, skaito kun. dr. P. Celiešius; 10. Humanizmas — tautybės pagrindas, skaito kun. dr. P. Celiešius; 11. Asmenybė įvairių pasaulėžiūrų šviesoje, skaito kun. V. Bagdanavičius, MIC.; 12. Mokslas ir nauda, skaito inž. J. Rugis.

— Skulptoriui Petriui Aleksandravičiui, vienam iš žymiausių Okup. Lietuvos dailininkų, 1956 m. spalio 21 d. suėjo 50 m. amžiaus.

— Prof. Kaz. V. Banaičiui suėjo 60 m. amžiaus. Jo stambesni kūriniai iki šiol yra kamerinio pobūdžio: Sutemy giesmės ir vizijos, Lietuvos idilijos, Sonatarapsodija. Paskutiniu laiku muzikas išėjo į viešumą, kaip lietuvių liaudies dainų harmonizatorius. Prieš keletą metų buvo išleista „100 liaudies dainų“. Sukurtuvininkas gyvena Brooklyne, JAV-se.

— Kiprui Petrauskui suėjo 70 m. amžiaus. Gimęs yra 1886 m. lapkričio 10 d. Tas garsus mūsų pirmajantis solistas yra daug nusipelnęs operoje, nors šiandien dirba Okup. Lietuvoje.

KULTŪRINĖ KRONIKA

— J. Karvelis Čikagoje išleido P. Galaunės „Lietuvių liaudies meno“ antrąjį leidimą. „Valva“ — St. Bijūno satyros ir humoro rinkinys „Gal pirkite — parduodam respubliką“. „Nida“ Anglijoje — J. Grušo „Karjeristai“ II tomas. J. Grušas pavergtoje Tėvynėje neseniai parašė istorinę tragediją „Herkus Mantas“

José Hernández

MARTYNAS FIERRO

DAINUOJA VYRESNYSIS MARTYNO FIERRO SŪNUS

XII

BAUDYKLA

(Tęsinys iš Nr. 180)

Nežinau kiek laiko praėjo
Toje kapinių duobėje;
Jei niekas nepadeda iš lauko,
Dalykas eina labai iš lėto;
Užtikrintą jie turi auką
Ir bylą užkiša gulėti.

Į kur pasvirs svarstyklės,
Kalyns nežino nieko,
Tačiau taip ilgai tas trunka,
Kad pasakyt galiu tik tiek:
Žmogus patekęs kartą vidun,
Tegul jau viltį ore palieka.

Netobulina įstatymų,
O tobulina žiaurumą;
Lyg velnio kokio, regis,
Būtų tasai išradimas:
Bausmė toji daug didesnė
Ir už didžiausią nusikaltimą.

Tatai tyčia padaryta
Palaužti žmogaus atkaklumui;
Sargai nedaro nieko,
Betgi tokie jau akmeniniai,
Taip lygiai, kaip tos sienos,
Tarp kurių kenčia suimtinis.

Ne pančiais ir ne grandinėm
Surakintą tave žudo,
O kalina vienuoje
Ir tokioj baisioj tyloje,
Kad atrodo, jog pasauly
Tik tu vienas ir tebutum.

Net pats stipriausias vyras,
Šilta ir šalta patyręs,
Ten pasijunta prislėgtas
Ir jau širdis jam suglemba,
Nuolat bebūnant uždaram.

Su savo nuodėme vienam
Ten nėra buliaus nė vieno,
O visi kaip avinėliai;
Ir išdidžiausias nieko negali,
Už tų žiogurių atsidūręs,
Tiktai murško galvą nuleidęs
Ir dantis sukandęs kali.

Aš, išbandęs pančius likimo
Ir jų negailestingumą,
Sakau tiem, kurie nežino
Anų bausmių žiaurybės:
Pasinaudokit patirtim piktybės,
Kurią spranda svetimas pažino.

Oi, motinos, kurios globojat
Savo gimdytus vaikučius,
Nemanykit, kad koks viliokas
Kalba jam daiktus nebūtus;
Kas yra kaliniu būti,
Kaimo žmonės nenuvokia.

Dukters, žmonos, seserys,
Visos, kur mylit kokį vyrą,
Pasakykite jam, koks bausis
Pragaras tas kalėjimas,
Kur daugiau nieko nesigirdi,
Tik tavo širdies tvaksėjimas.

— apie prūsų sukilėlių vadą, kurią stato Kauno muzikinis dramos teatras. Ir okup. Lietuvoje leidžiamas „Karjeristų“ 2-sis leidimas.

— Melbourne mieste 1956. XII. 2 suruoštas lietuviškosios dainų koncertas praėjo su dideliu pasisekimu. Didžiulė salė buvo pilna žmonių. Atvyko nemaža lietuvių ir iš kitų kolonijų. Ta proga buvo taip pat suruošta lietuvių dailininkų paroda. Dalyvavo 10 dailininkų su 74 kūriniais. Drauge buvo išstatyti Gedraitytės lietuviški audiniai.

— Skulptorius T. Žikaras, vienintelis lietuvis, dalyvavo 3 australų olimpinėje parodoje. Tarp australų jis yra susidaręs gerą vardą. (E.)

— Buv. Respublikos Prezidento Dr. K. Griniaus 90 amž. sukakties

Ten dieną nešviečia saulė
Nė naktį žvaigždės nespindi;
Baudžia tave uždarytą,
Ir tavo skundų nēr kas klausytų,
Tad nesiliauji raudojęs
Ir sienų tų ašarom mazgojės.

Vienumoj tokioj baisioje
Girdi dunksint savo krūtinę;
Tat žinau, nes pats patyriau,
Tikrai, klausytojai tikėkit,
Turbūt skaistykloje pačioje
Ir vėlės gal daugiau skardėti.

Skaitai valandas, o jos nebėga,
Ir dar labiau imi kentėti;
Trykšta ašara skausminga,
Byra ir plasta virpėdama,
Tarsi atspėt norėdama,
Kiek trunka išdžiūt beriedėdama.

Ten nurimsta pats smarkiausias
Ir palūžta pats stipriausias;
O tyla baisi ištis,
Jog rodosi girdetum,
Jei į tave imtų artėti,
Žingsnius net pačios mirties.

Tavo sielos gelmėje
Perversmas ima darytis:
Įmestas į tą kalėjimą
Ir negalėdamas nieko matyti,
Pradedi apie tobulėjimą,
Susikaupęs, nuolatos mąstyti.

Apie savo motiną ir brolius,
Apie visus aš galvojau;
Atsidūrusiam ten žmogui,
Net užuomaršai didžiausiam,
Pradedu aiškiai švytėti
Viskas, ką teko orie regėti.

Tas, kuris laisvai galėjo
Žengti ten, kur tik norėjo,
Baisiai liūdi ir sielojas
Tenai bebūdamas belaisviu:
Tai kančia pati skaudžiausia,
Kuri pakerta dvasią gajausią.

Tame kalėjime ankštam,
Negalėdamas nurimti,
Šaukte šaukęs nesilioviau:
Ak, kuo būčiau užmokėjęs,
Kad žirgą būčiau ten turėjęs
Ir pampą, kur lakstyt galėjęs!

Nuolatos ten belindėdamas
Tik dūsauji ir vaitoji;
Bausti žmogų sugalvojo,
Įmetant į tamsą juodą,
Ir tyloje jis geležį apgniaužęs,
Kuri sulenkė nepasiduoda.

Ir vienat liūdno mintys
Amžinai kalinį kankina;
Ir geliamas skausmo nuolatinio,
Pagaliau jis galvą panarina,
Nes liūdesys visada
Eina drauge su skriauda.

Vertė Antanas Viltis

proga per AB iš Muencheno buvo duota Dr. J. Gintauto apybraiža. 1956. XII. 16 atžymėjus tą sukaktį ir Dr. K. Griniaus nuopelnus lietuvių tautai, buvo išryškinti svarbiausieji jo veiklos barai. Drauge buvo nurodyta, jog, gindami žmogaus teises, dar nacių laikais kartu su M. Krupavičium ir prof. J. Aleksa įteikė garsųjį memorandumą už kurį vėliau paskiau nukentėjo. Kaip buv. Lietuvos Respubl. prezidentas, pasitraukęs į laisvę, išsluntinėjo sveitųjų valstybių galvoms raštą, primindamas Lietuvos okupaciją bei tolimesnį sovietinimą ir prašydamas jai padėti.

Šią sukaktį taip pat atžymėjo kiti radijai ir lietuvių spauda, išryškindami Dr. K. Griniaus didžiąją meilę lietuvių tautai. (E.)

SEKMADIENIO R I M Ć I A I

IKI PASIMATYMO, BRANGUSIS DRAUGE!..

Tu tiek maža savo gyvenime meilės patyrei. Bet aš noriu visada pas tave pasilikti ir tave be galo mylėti. . . O Dieve, kaip gražus tas džiaugsmas, kai meilės mūs širdis pilna.

Aistis

„Iki pasimatymo“ žodžiais užsibaigia nevienu žmogaus gyvenimo valanda. Šiais žodžiais atsisveikina vaikai su savo tėvais, vyras ištaria tuos žodžius palydėdamas savo žmoną, draugas — drauge. Kad amžinojo gyvenimo viltis paguodžia žmogų, tuo niekas neabejoja. Bet kad ši tiesa būtų tikrai gyvenimiška, sunku pasakyti, nes dauguma, kad ir labai artimai sujungtų širdžių, neišgyvena pilnai tos dabarties realybės, todėl neįsąmoningai sumažina amžinojo gyvenimo viltį.

Neseniai gaunu laišką. Prie mirusios giminaitės vainiko parašas — Brangioji, lauk manęs. Sukrečiantis parašas, nes jame atsispindi gilus vyro tikėjimas amžinuoju gyvenimu ir amžinuoju susitikimu, iš kitos pusės dvelkia Lietuvos kaimo žmogaus paprastumas, kuris kalba tame pačiame laiške: „Žmonės atšalo nuo tikėjimo, bažnyčios... Tenka mums pamiegoti kietesnėse lovose... mes to esame verti“.

Šioj žemėj daug keistenybių. Dievas užžiebia gyvybę, sujungia širdis meilei ir greit vėl jas skiria, kad ir laikinai. Skausmas ir kančia valdo šią žemę, todėl tenka nuliūdus eiti paskui karstą, pilti žemės saują ir grįžti su ilgesinga širdgėla. Daug pasaulyje kančios ir kenčiančių! „Gyvenkit viltimi! Jei mirė tavo artimas ir jį mylėjai, nebijok kančios, nes kančia kilusi iš meilės be galo žavi. Kūrėjas įžiebė meilę — meilė nebus tik aidas. Tikėkite, kad yra dangus, kad kelsimės visi su kūnu, matysime viens kitą, žavėsime, tik gyvenkime, kad būtume verti amžinosios meilės! Kančia danguje bus kaip sapnas!“

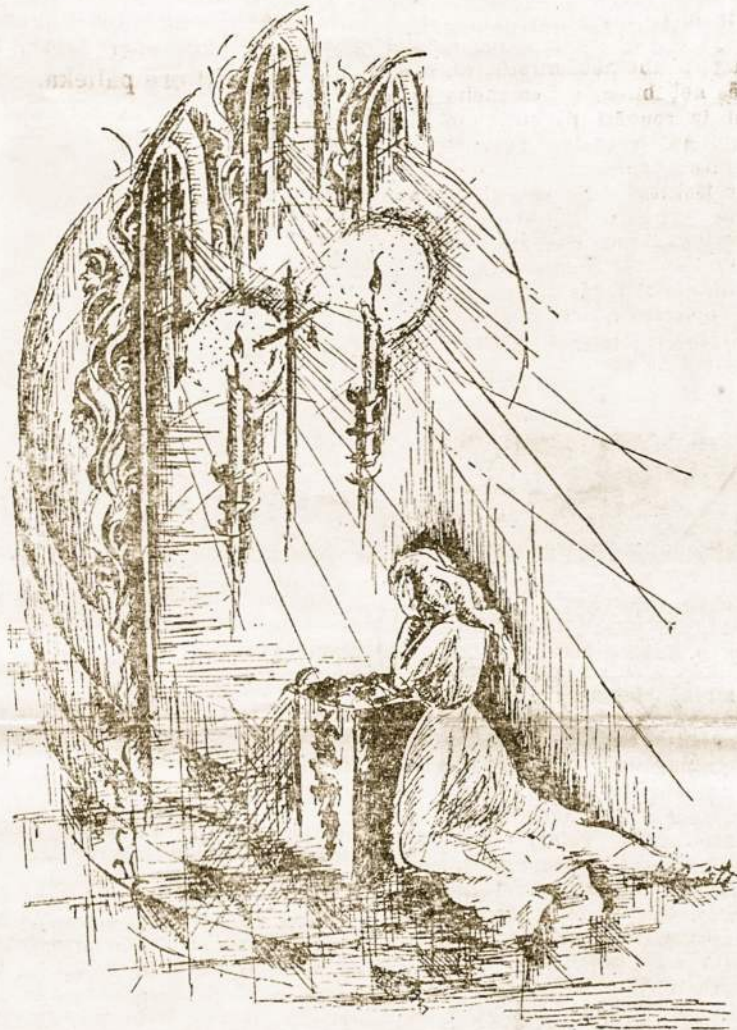
Kad žmonės kelsis — tikėjimo tiesa. Mirusiųjų prisikėlimo dogma yra aiškiai išreikšta šv. Rašte ir iškilmingai paskelbta, kaip neklaidinga tiesa, pačios Bažnyčios. Pagonys, žydai, ypač sadukėjai neigė kūno iš numirusių prisikėlimą. Panašiai neigia ir šių laikų modernieji racionalistai, materialistai, panteistai. Jau Senajame Įstatyme pranašas Daniėlius (Dan. 12, 1-3) teigia kūnų iš numirusių prisikėlimą. Aiškesnis tekstas yra Makabiejų knygoje (2 Mak. 7). Naujajame Testamente randame labai daug vietų kurios kalba apie numirusių prisikėlimą. „Jėzus jiems atsakė: Šio pasaulio vaikai veda ir teka, kurie gi bus laikomi vertais ano pasaulio ir prisikėlimo iš numirusių, tie nei tekės, nei ves. Jie ir mirti daugiau nebegalės, nes jie lygūs angelams; būdami prisikėlimo dalininkais, jie yra Dievo vaikai. O kad mirusieji kelsis, nurodė pats Mozė pasakojime apie „krūmą“ (Luk. 20, 34 - 37). „Niekas negali ateiti pas mane, jei Tėvas, kurs yra mane siuntęs, jo nepatrauks, ir tą aš prikelsiu paskutinę dieną“ (Jono 6, 44). Šv. Povilas taip pat daugelyje vietų patvirtina šią tiesą. „Taigi, jei skelbiama apie Kristų, kad jis kelsi iš numirusių, tai kaipgi kai kurie jūsų tarpe sako nėsą mirusiųjų prisikėlimo? Jeigu nėra

mirusiųjų prisikėlimo, tai nė Kristus neprisikėlė. O jei Kristus neprisikėlė, tai mūsų skelbimas yra tuščias, tuščias ir jūsų tikėjimas“ (1 Kor. 15, 12-14). Šventieji Tėvai lygiai pripažįsta prisikėlimo dogmą. Katakombos liudija pirmųjų krikščionių tikėjimą i numirusių prisikėlimą. Relikvijų garbinimas patvirtina kūno išaugstinimą prisikėlimo dieną.

Kūno prisikėlimas iš numirusių yra antgamtinė tikėjimo paslaptis. Šv. Tomas Akviniėtis trim argumentais patvirtina prisikėlimo dogmą. Pirmiausia jis įrodo metafizinį argumentu, išeidamas iš tos tiesos,

sais kūno organais. Spėjama, kad prisikels jaunuolių amžiuje, prigimto dydžio ir net skirtingų lyčių, taip kaip buvo žemėje. Tai paguodžianti tiesa, kad būsimie tokie, kokie esame, nors nepalyginamai gražesni. Šv. Povilas laiške Korintiečiams sako: „Sėjamas gendąs kūnas, kelsis negendąs. Sėjamas negarbėje, kelsis garbėje. Sėjamas silpnybėje, kelsis galybėje. Sėjamas gyvūninis kūnas, kelsis dvasinis kūnas“ (Kor. 15, 42-44).

Kūnas daugiau neketentės jokio skausmo. „Dievas nušluostys nuo jų akių kiekvieną ašarą; mirties daugiau nebebus, nei dejavimo, nei šauksmo, nei skausmo nebebus daugiau; nes kas buvo pirma, išnyko“ (Apr. 21, 4). Bus kūnas garbingas, nes pilnai paklus sielai. Kūnas bus galingas, nes ten bus, kur panorės siela ir tai greitai. Bus dvasiniai kūnai, kurie bus malonūs tiems, kurie juos matys. Taip

Mergaitė neatplėšė rankų nuo skruostų.

kad siela paskirta gyventi su kūnu, nes siela yra kūno substanciali forma. Jų atskyrimas visam laikui reikštų tam tikrą ėjimą prieš prigimtį, todėl nors jie ir atsiskiria, bet turi norą vėl susijungti. Dievas, būdamas prigimties Viešpats, negali nepatenkinti to Jo paties įdiegto troškimo. Kitas argumentas, kurį duoda šv. Tomas, tai moralinis. Dievo teisingumas reikalauja, kad ne tik būtų nubausta siela už savo nusikaltimus, arba išaugštinta už gerus darbus, bet ir kūnas, kuris taip pat dalyvavo geruose ir bloguose veikmuose. Taip pat kūnų prisikėlimą įrodo ir teologinis argumentas. Apreiškimas sako, kad kūno mirtis buvo įvesta su pirmojo žmogaus nuodėme. Bet Kristus atėjo sunaikinti nuodėmę ir nugalėjo mirtį.

Kad ta Kristaus pergalė būtų pilna, reikalinga kad ji paliestų visus atpirktuosius per prisikėlimą iš numirusių. Pati per save prigimtis negali prisikelti. Ji bus prikelta Dievo visagalybe. Taip pat prisikels tas pats kūnas, kurį dabar turime, su ta pačia medžiaga, imant skaitliniai. Tai patvirtina šv. Raštas, Bažnyčios mokslas, teologiniai įrodymai. Tačiau nebūtina, kad prisikeltų visa medžiaga, kuri sudarė mūsų mirtingą kūną. Taip pat teologai tvirtina, kad žmogaus kūnas prisikels su vi-

pat ir atskiros joslės išgyvens tam tikrus džiaugsmus: išgyvens akys, ausys, lietimo organai, net skonio. Ten žmogus išgyvens visą meilės pilnybę ir bus mylimas tiek, kiek gali būti mylimas. Victor Hugo yra išsireiškęs, kad čia žemėje gyvenimas yra tik atsitiktinis susitikimas. Tik danguje esąs tikrasis susitikimas, kuriame neatsiskiriama. Tikrai mylėti, reiškia gyventi amžinu susitikimu, ir tai pirmoj eilėj su Dievu šiame gyvenime. Kas nesurado Dievo šioje žemėje, nesuras Jo nei danguje, o taip pat nesurado nei mylimo žmogaus šioje žemėje. Nes šioj žemėj ką nors tikrai mylėti, reiškia mylėti Dievuje, del Dievo ir gyventi amžina viltimi, kurią gali palaikyti tik Dievas. A. Ilgesys

JUOKAI

UNIVERSITETE PER EGZAMINUS
— Kas yra elektra? — profesorius klausia studentą.
— A... žinojau gerai, bet užmiršau — atsako.
— Kokia nelaimė! Vienintelis žmogus pasauly žinojo kas yra elektra ir tas pats užmiršo.
— Koks skirtumas tarp elektros ir žaibo?
— Žaibas yra veitui, o už elektrą turiu mokėti kas mėnesį stambiaią sąskaitą.
— Ponia, mamytė klausia, ar galite paskolinti keptuvę
— O taip, prašau.

GYVENIMO KELIU

Keliaudama gyvenimo keliu aš sutikau tave, Kuomet ties kryžkele tavasis kelias susidūrė su manuoju Ir teko tuo pačiu taku keliauti per jaunystės vasaroju, — Jaunoms audroms besiaučiant, sutikau tave.

Tarpe jaunystės sukurių aš pažinau tave. Ir pamačiau jautrios širdies gelmes, pavasario audrų sudrumstas, Lyg tylų ežerėlį, nusigandusį žaibų, nepasiruošusį su vėjais grumtis, Lyg antrą išbaidytą paukštę, aš pažinau tave.

Jaunos širdies jautriu jausmu aš supratau tave. Lyg atspindį tyroj gelmėj, tavoj širdy, aš pamačiau save, Ir viesulus jaunatvės, tartum dvi atslaičių pušys, kentėma drange, Ir tom dienom, kai susitikome gyvenimo kely, aš supratau tave. DAIVA NAURAGYTĖ

ATSISKYRUS

Tu man buvai kaip ryto gėlei Danguos palaiminta rasa, Tu nuėjai — ir vyturėliai Pravirko, lyg nakties šešėliai, Pravirko ir gamta visa.

Tu man buvai kaip žemė žolei, Kaip lapai klevui pakelės Ir kaip lazda senam vienuoliui, Kad nukelčiau neparpuolęs Lig savo Viešpaties pilies.

Tu man buvai kaip sparnas paukščiui, Kaip žiedui vėjas ir daina, Dabar — be tolių ir be aukščių — Ko besulauks, ko besulauks čia Širdis našlaitiškai viena?..

Tu man buvai kaip Dievo žodis Baltam alyvų šlamesy, Ir ateities svajonių soduos Ir laimė ir gyvybė, rodos, Tu man buvai — tu man esi!

Tu man buvai kaip saulė sielai Sapnuos pavargusiai, liūdnei, Aldona, drauge mano miela, Pro skaudų ilgesį ir gėlą Tu mano būsi amžinai.

Tu man buvai jaunystės metuos Šviesiausia žemės dovana, Tu kaip akmuo brangus ir retas, Tu man daina, kurią suprato Širdis širdies neklausdama.

Tu man buvai kaip laivui burė Ir kaip žibintas virš uolų, Kur blaškės debesys paniurę, Kai plaukėm mes likimo jūra Jieškot nežinomų salų... .

Tu man buvai diena ir rytas Ir vakaras be sutemos, Žvaigždė vidurnakty sušvitus Ir židinys žiedais kaišytas Pirmų pavasarių namuos. Tu man buvai kaip saulė sielai Šviesos ir laimės ilgesy, Aldona, drauge mano miela, Kada ištart galėsiu vėlei Ne: „Tu buvai“, bet „Tu esi“?

B. BRAZDŽIONIS

— Taip pat prašė, kad paskolintumėt klausinių ir sviesto.

— ?!

Mokykloje inspektorius klausinėja vaikus. Rodydamas į vieną fotografiją klausia kas tai yra
— Namas. — atsako mokinys.
— Geriau sakyti namo fotografija — pataiso inspektorius.
Parodo kitą paveikslą ant sienos ir klausia tą patį klausimą kitą mokinį.
— Arklys — atsako šis.
— Tiksliau būtų arklio fotografija — vėl pataiso.
Viename paveiksle matosi nupaišyta katė graužianti pelę. Parodo šį paveikslą ir klausia trečią mokinį kas tai esą. Šis jau pamokytas dviejų pavyzdžių, atsako:
— Katės fotografija graužia pelės fotografiją.

Satelitiniuose kraštuose pamokų metu viskas sukasi apie komunizmą. Rumunijoje vienoj mokykloj mokytojas ilgai aiškines klausia:

— Kas galite pasakyti atatinama pavyzdį?
— Mūsų katė atsiavedė penkis kačiukus ir visi geri komunistai — pasako moksleivis nulescu.
Po kurio laiko atvykęs inspektorius irgi pradeda klausinėti apie partijos doktriną ir klausia pavyzdžių. Mokytojos atsimindamos gerą Onulescui pavyzdį mirkteli jam, kad pasakytų. Šis drąsiai atsistoja ir taria:
— Mūsų katė atsiavedė penkis kačiukus ir visi geri vakarų demokratai.
— Ką šneki? — suriko mokytojas — juk prieš tris savaites sakei, kad visi penki geri komunistai.
— Taip, bet tada jie buvo akli.

SKAUTŲ SKYRIŲ
veda
REDAKCIJĖ KOMISIJA

Sveikinimas P. L. Sk. S. Vyriausiajai Vadovybei

Argentinos lietuvių skautų draugovė praėjusių Kalėdų ir Naujųjų Metų proga pasveikino Pasaulio Lietuvių Skautų Sąjungos Vyriausiąją vadovybę šio turinio raštu:

Ryžtinga skautiška dvasia, linksma, entuziastiška jaunatvės nuotaika, kuri viešpatuoja mūsų Pasaulio Lietuvių Skautų Sąjungoje nėra ir nebus suprantama tam, kas nėra buvęs ir nėra mūsų eilėse.

Turim džiaugtis, kad Lordas Baden Powellis kurdamas skautų organizaciją padėjo pagrindiniais obalsi Dievui, Tėvynei ir Artimui, kuris suprasminta visos mūsų sąjungos esmė.

Iš širdies pildydami to kilnaus obalsio turinį sudarysim turtingą ir atsparią skautišką dvasią, o mūsų vidinis „aš“ liks

šviesus mūsų gyvenimo kelrodžiai tarsi skaidrioji Betlėjaus Žvaigždė.

Artėdami į Kristaus didingos gimimo Šventės Dieną ir tuo pačiu baigdami šių metų savo darbų apyskaitas, atversdami dar švaresnį Naujos Skautiško Gyvenimo Knygos lapus, mes tolimosios Argentinos lietuvių skautės ir skautai sveikinam Jus linkėdami ir toliau sėkmingai vadovauti mūsų skautų sąjungai ir laimingai parvesti visus seses ir brolius į didingą Pergalės laužą prie Vilijos krantų, Gedimino kalno papėdėje.

Tebūna Aukščiausioji Palaima duosni Jūsų darbams ir asmeniškam gerbūviui.

BUDIM!

Lietuvių Skautų ir Skautų Draugovė Argentinoje.

Į NAUJUOSIUS METUS ŽVELGIANT

Kiekvienas geras ūkininkas, administratorius ar įmonės vedėjas baigdamas savo metų darbą peržvelgia prabėgusių metų darbų eigą, kad nustatytų kas metų bėgy buvo gerai kas blogai padaryta, kur buvo kokios nors trūkumai, nedatekliai ir kokios yra taisytinios vietos, kad pradėjus naujų darbo metų eigą nebesikartotų minėtos klaidos. Ir mes gi esame savęs paties, savo gyvenimo bei savų darbų administratoriai...

Baigdami senuosius metus ir stovėdami Naujųjų Metų darbo angoj sustokime ir atsigręžę pažvelkim į praeito laiko darbą ir pamąstykim kas pas mus yra taisytina ir gerintina, kur slypi kokios trūkumai, kuriuos reikėtų išlyginti ir ką papildyti...

Ir šie mūsų praleistieji metai, kaip ir visi ankstyvesnieji tremtyje, praėjo mums su nuostoliais: mūsų šventoji žemė — mūsų tėviškė tebeneša dar sunkų jungą, kas dieną netekdama tam tikro skaičiaus savųjų vaikų, kurie gražių šūkių ar žiaurios prievartos keliu tremiami nežinia ar lėtam sunaikinimui.

Šių didelių mūsų tautai nuostolių išlyginti ar bent sustabdyti iki šiol dar nesimatė jokių perspektyvų. Tik paskutiniai šių metų mėnesiai bei dienos atnešė mums kai kurių prošvaisčių ir davė jau nebe viena konkretesnę viltį.

Ateinančių dienų mūsų visų uždavinys, kaip senojo emigranto, taip naujai atvykusio, kaip darbininko taip ir inteligento, kaip mažo taip ir paugusio burtis viens prie kito, paduoti viens kitam nuoširdžią brolišką ranką ir eiti visiems tuo pačiu

vienybės keliu.

Jau gana ieškoti krislo viens kito akį, nematant paskui save traukiamo blygčių vežimo. Nebieškokim klaidų bei nuodėmių savame brolyje, bet stenkimės atrasti bei iškelti visą kas mus jungtų ir vienytų, bet ne skirtų.

Sudarykim moraliai stiprų ir atsparų lietuvišką vienetą šiame tolimame krašte. Grižę į savąjį kraštą atrasim ir savas senas partijas ir įvairius mums prie širdies esančius ideologijas bei taisytinus visuomeniškus negerumus. Jau esam padarę mums didelę ir gerą pradžią, surasdami visi bendrą kalbą vieno visų organizacijų vadovaujančio vieneto reikale, tik tęskim tą darbą toliau. ....

Išskirkim ir vykim lauk ir savo tarpo visus įvairaus plauko kurstytojus bei kenkėjus, kurie tik turi interesą kaišioti pagalius ir jau pradėjusio riedėti vežimo ratus!

Nedrumskime vandens ir nesileiskime jame lengvai žvejojami.

Atvertę Naujųjų Metų dar švaresnį puslapius nebetepiokime juos tuščiais ir niekingais darbais, o visi darniu ir tvirtu žingsniu, „petys gi į petį, prikelkime Lietuvą mūsų!“

Jau peržengę Naujųjų Metų slenkstį, mes Lietuvių Skautų Draugovė Argentinoje sveikiname visus, tiek mažą, tiek seną, čia gyvenantį ar toli besibastantį savąjį brolių lietuvių, nepamiršdami ir sunkią dalį kenčiantį kraują ir ašaromis pasruvusioje Tėvyneje, tiek pat bado ir šalčio engiamą tolimoje šiaurėje, linkėdami vilties ir ištvermės mūsų tėviškės laisvės pragiedručiuose.

BUENOS AIRES

ALOST PREZIDIUMO PIRMASIS POSĖDIS

Išrinktasis tarybos prezidiumas turėjo savo pirmąjį posėdį gruodžio mėn. 21 d. pas tarybos prezidentą, pirmininką Joną Čikštą. Tesvarstytas tik vienas klausymas, šiuo metu aktualiausias, tai Vasario 16 dienos minėjimas ir visi kiti klausimai susiję su šios dienos švente.

Sudaryta rezoliucijoms ruošti komisija, kurion įeina Agr. Stasys Mikellionis, Z. Juknevičius ir Leonardas Sruoga. Šios komisijos uždaviniai paruošti ir apdirbti rezoliucijas, kreipiant dėmesį į paskutinius politinius įvykius, bei į didžiųjų politikų kalbas. Rezoliucijos turi sekti gyvenamąjį momentą, iš kurio išplauktų mūsų tautiniai interesai. Be to šiai komisijai pasiūlyta paruošti valdžiai prašymą, kuriuo būtų leista lietuviams savo tautos šventės proga iškelti vėliavas prie savo gyvenamųjų namų bei visų valdomų bei turimų pastatų, fabričių ir t. t. Paraginti visus savus tautiečius įsigyti tautines vėliavas.

Atnaujinti Avellanados miesto savivaldybei (municipalidad) prašymą, kad aikštė, esanti gretimai su lietuvių bažnyčia, būtų pavadinta plaza Lituania, motyvuojant tuo, kad toj vietoj koncentruojasi labai daug lietuvių ir kas svarbiausia, kad

Lietuvos vicekonsulo Š. Amerikoje p. Aniceto Simučio pagerbtųjų vaishės ALOST pirmininko p. Jono Čikšto namuose, Paveiksle matyti svečiai su p. p. Čikšto šeima, ALOST prezidiumu, spaudos atstovais ir svečiais

patį aikštę įsteigta kun. K. Vengro pastangomis.

Svetimajai spaudai ir mūsų tautinei propagandai sudaryti prezidiumas numato kreiptis į visus žurnalistus, ypač į užsienio spaudos, kad pasiektų mūsų reikalavimai tolimiausios pasaulio užkampius. Šios propagandos sekmingumui sudaryta komisija, kurion įeina Jonas Čikštas, Leonardas Sruoga ir Alfonsas Kairėlis. Šios komisijos uždavinys yra surasti vietą ir laiką žurnalistų priėmimui. Prieita vieningos nuomonės, kad atidarant šį priėmimą reikėtų padaryti trumpą Lietuvos istorijos apžvalgą, kuri duotų vaizdą užsieniečiui kas yra lietuvis ir tuo norima pabrėžti, kad susidarytų teisingą nuomonę ir įprastų mus skirti nebemašydami su slavais, kaip yra daugelyje atvejų, o be to, kiek galima plačiau apsisiojant ir iškeliant bolševikinės okupacijos žiaurumus ir t. t.

Dėl šventės meninės programos tai visi kaip vienas pasisakė, kad kreipti ypatingą dėmesį į programų išpildymą ir laiką, daryti pastangas, kad programa neuvargintų žiūrovą, bet priešingai — jį atgaivintų. Į meninės programos pildymą kvieisti kuo pažingesnius vienetus. Šios programos projektą pavesta paruošti Ig. Padvalskui, S. Babroniui ir Z. Jauiniui, kreipiant dėmesį į programos įvairumą.

Vasario 16 d. proga prelegentais prezidiumas numatė kvieštis lietuviškai kalbai mok. J. Vedegį ir ispanų — Lietuvių Centro pirm. A. Mičiūdą.

Prezidiumas priėmė pasiūlymą šlemtai taip pat išleisti Vasario 16 d. programą su įvairių komercinių įs-

VICE-KONSULAS ANICETAS SIMUTIS LIETUVIŲ SKAUTŲ DRAUGOVĖS GARBĖS NARYS

Šių metų lapkričio mėn 16 dieną savo posėdyje skautai vyčiai yra pasiūlę ir draugovės posėdyje buvo nutarta išrinkti jį lietuvių Skautų Draugovės garbės nariu už jo lietuvišką patrijotinę veiklą ir nenuilstamą darbą dėl lietuvių išlaikymo išeivijoje, kurią jis veda nuo pat savo išvykimo dienos iš Nepriklausomos Lietuvos, bei už sunkią kovą dėl mūsų krašto laisvės.

Artimiausia galima proga Vicekonsului Anicetui Simučui bus įteiktas atitinkamas diplomats ir tuo pačiu pasirašys į skautų draugovės garbės knygą.

Poniai Lidijai Petravičienei, dukrelėms ir p. p. Zotovams,

A. † A. ALEKSANDRUI PETRAVIČIUI

mirus, nuoširdžią užuojautą reiškia

JAUNIŲ ŠEIMA

A. † A.

ALEKSANDRUI PETRAVIČIUI

mirus, poniją L. Petravičienę ir jos artimuosius nuoširdžiai užjaučiame ir liūdime kartu

Palulioniai ir Tamoševičius

taigų bei fabričių skelbimais; kad kuo daugiau gavus pelno, kuris skiriamas Vasario 16 Gimnazijai.

Tuo ir buvo užbaigtas pirmasis ALOST prezidiumo posėdis, kuris praėjo labai darbingoje nuotaikoje. Tenka pabrėžti, kad kiekvieną kartą Argentinos lietuvių žangia pažadu, bet tvirtai pirmyn. Taip mes turėtume ir toliau žengti rodydami visi gerus norus ir gerą valią susitarimui. Juk visi mes kalbame lietuviškai, visi gerai suprantame tą kalbą, o vistiek iki šiol neįstengdavome vienas su kitu susikalbėti, nors dar pasitaiko ir dabar, kad

trumpus, bet labai reikšmingus žodžius: „Kaip aš myliu savo tėvus, taip pat myliu ir jų tėvynę, kuri yra ir mano tėvynė — Lietuva“. Žinoma neatsilikio nuo kitų ir p. Gasevičius, kuris kaip paprastai yra užsiėmęs jaunimo problemomis.

Pasibaigus visoms kalboms buvo padainuota, pasidalinta įspūdžiais ir linksmoje ir jaukioje nuotaikoje visi skirstėsi palikdami malonius šeiminkus, kurie paruošė puikias vaišes mūsų malonaus svečio garbei.

S. B.

— Irena Gudelevičiūtė gruodžio 25 d. atšventė 15 m. gimtadienį. Tėveliai surengė jai vaišes, kuriose dalyvavo p. p. Gudelevičių artimieji. Irena lanko komercijos mokyklą ir septintus metus muziką, visur pasižymėdama moksle.

— D. Nevenckienė iš Urugvajaus gruodžio 23 d. atvyko į Bs. Aires. Apsistojo pas p. Pelanias.

— Lietuvos vicekonsulas Š. Amerikoje p. Anicetas Simutis Š. Amerikoje prie laivo buvo sutiktas Lietuvos Ministro Dr. K. Graužnio su ponija, kurių lydimas aplankė T. Jėzuitus, Urugvajaus Lietuvių Kultūros Klubą, susipažino su daugeliu tautiečių. Vicekonsulas lietuvių parapijos salėje davė pranešimą apie lietuvių gyvenimą Š. Amerikoje.

— Dr. J. Mikellionis buvo apšaukęs Bs. Aires, nuvykęs į Urugvajų ir šiuo metu vėl grįžo pas savo šeimą į La Pampa. Sūnus išvyko į Kordobos kalnus, į berniukų stovyklą.

— Juozas Šulnis, fabrikančių Domicelės ir Kazimiero Šulnių sūnus gruodžio 22 d. atšventė 18 m. gimtadienį. Tėvai suruošė didesnę vaišes, kuriose dalyvavo daug svečių.

— Danutė Šabūnaitė buvo sunkiai susirgusi. Gydytojų ir sesers priežiūroje sveiksta.

— Gruodžio 23 d. įvykusiame susirinkime buvo perrinkta birutielių valdyba. Pirmininkė — A. Bagdonienė, sek. U. Šilaičienė, išd. — M. Sturevičienė.

— Jonas Staugaitis, Elenos ir prof. Vytauto Staugaičių sūnus, pirmuoju mokiniu baigė San Francisco de Sales kolegijos pirmąją klasę, gaudamas net šešias premijas, dvi aukso, dvi sidabro ir dvi pinigines. Lietuviukai visur gražiai atsižymi mokslo srityje.

— Daliją Šantaraitę sausio 5 d. išvyko į Mar del Platą atostogų. Apsistos pas savo draugę Peraltą Ramos priemiesty.

PADEKA

Gerb. Felicijai ir Vincui Ratkams už didelę Naujųjų Metų auką Aušros Vartų parapijos bažnyčiai nuoširdžiai dėkoja

Klebonas

PADEKA

Gerb. Onai ir Mykolui Lūnbams už padovanotą Aušros Vartų bažnyčiai didelę ir gražią komunišią nuoširdžią padėką reiškia

Klebonas

PRANESIMAS

Mergaitės, kurios važiuoja į Kordobos kalnus — Villa del Dique vasaros stovyklą, privalo kuo greičiau užsirašyti Aušros Vartų par. raštinėje, Mendoza 2280, Avellaneda. T. E. 20 - 927.

VYČIŲ SAJUNGA

Šių metų sausio 20 d. rengia

DIDELĘ GEGUŽINĘ - PIKNIKĄ

PUNTA LARA maudyklėse, pusė kvadros nuo Rotonda. Sokiai prie geriausių šio meto plokštelių. Veiks Vyčių butetas. Sunkvežimiai (camiones) išvažiuos 6 val. ryto punktualiai (tuoj po 6-tos val. šv. Mišių) nuo Lietuvių Salės. Užsirašyti reikia iš anksto Vyčių raštinėje, Brasil 835, Avell.

Skautų Draugovės talkininkui

ALEKSANDRUI PETRAVIČIUI

mirus, poniai Lidijai Petravičienei ir dukrelėms, ponų Mackevičių šeimai, p. dr. Zotovo šeimai, reiškia gilią skautišką užuojautą

Lietuvių Skautų Draugovė Argentinoje

A. † A.

ALEKSANDRUI PETRAVIČIUI

mirus, p. Lidijai ir dukrelėms, p. Mackevičių šeimai, p. dr. Zotovo šeimai, brolišką užuojautą reiškia

BABRONIŲ ŠEIMA

A. + A.
MŪSŲ MIRUSIEJI

Jadvyga Kareniauskaitė Jurgelevičienė sulaukusi 54 m. amžiaus mirė gruodžio 20 d. Vellionė buvo gimusi Lietuvoje, Semeliškių mieste. Į Argentina atvyko 1929 m. Paliko savo vyrą Juozą Jurgelevičių, sūnų Juozą ir dukrelę Eleonorą ir keletą kitų artimųjų.

A. a. Jadvyga Kareniauskaitė Jurgelevičienė

Žagurskai dėkoja visiems, kurie dalyvavo gedulingose pamaldose už motiną ir sukalbėjo rožančių.

Ituzaingo prieglaudoje lapkričio 9 d. mirė Juozas Jurevičius, virš 80 m. amžiaus siuvėjas, kilęs iš Mažeikių aps. Paliko Argentinoje dvi dukteris.

Jonas Valenčius mirė gruodžio 24 d. nuo smegenų uždegimo, sulaukęs 50 m. amžiaus. Kilęs iš Šauklių k., Kalnujų parp., Raseinių ap. Buvo nevedęs. Palaidotas Marijos ir Ignaco Kriščių rūpėsiu Sarandi kapinėse.

LIETUVOS PASIUNTINYBĖS
adresas:
Rambla, Rep. de Chile 1606, Montevideo.

* **Montevideo Liet. Kat. RADIO PUSVALANDIS**
yra kiekviena sėkmadienį 8.30 val. ryto radio Solis bangomis (CX 44).

* **KIRPYKLA "OLGA"** — Iga laikis plaukų sušukavimas (karštas ir šaltas, atliekamas moderniškais mašinomis ir naujais metodais. Priimama mokinės —

Olga Jasiulytė - Vitkauskienė, Wilde, Av. Gen. Cadorna 85.

V. RAMANAUSKAS
RADIO TECHNIKAS

mokslus baigęs JAV-bėse. Dirba naujus ir taiso visokių rūšių radio aparatus. Duoda išsimokėjimui.

POLA 289, Buenos Aires
T. E. 64-4154

ČIUŽINIŲ IR UŽUOLAUDŲ DIRBTUVĖ-PARDUOTUVĖ

Parduodam medvilnė, vilnos, įvairios drobės, valizoms užvalkalai, gulimos kėdės ir turkiškos lovos. Taisomos minkštos kėdės.

Kainos prieinamos
Sav. Antanas Šalčiūnas
Juan B. Alberdi 925-31.
T. E. 60-2784.

ELEKTRICISTAS

* **PRECYZINĖ ELEKTROS TECHNIKA**

REMONTUOJAMA:

- ŠALDYTUVAI - HELADEROS,
- RASOMOSIOS,
- SKAIČIUOJAMOSIOS MAŠINOS ir
- VENTILIATORIAI.

Mėnesinis mokestis
DARBAS GARANTUOJAMAS

B. ASAKA

Dirbtuvė-taller: Butas:
MEXICO 766 MEXICO 950
T. E. 38-2950

A. a. Jonas Valenčius

ROSARIO

— Knn. Juozas Stasiulevičius lankėsi Rosario lietuvių parapijoje. Gruodžio 23 d. atlaikė lietuviams iškilmingą Sumą, kurių metu pamokslą pasakė Tėvas Jonas Bružikas SJ. Po sumos svečiui pagerbti įvyko visų lietuvių susirinkimas, kuriame kalbėjo, be svečio, kun. Pranas Brazys ir kiti. Tą pačią dieną svečias grįžo į Buenos Aires.

— Kalėdų metu, gruodžio 25 d. 21 val., lietuvių parapijos sode buvo suvaidinta „Gyvoji Praktėlė“. Vaidintojų tarpe buvo lietuvių Olgytė Tičionytė. Vaidinimas sutraukė daug žmonių. Vaikams buvo padalinta veltui žaislų loterijos bi-

lietai. Loterija įvyks sausio 6 d., per Tris Karalius, kada antru kart bus statomas vaidinimas „Gyvoji Praktėlė“.

— Lietuvių šv. Kazimiero bažnyčia šmet pasipuošė nauja praktėle. Buvo nupirktos naujos didelės figūros ir užsakyta graži praktėlė, kurią pastatė ir skoningai papuošė parapijos jaunimas.

— Serga Petras Jutė. Tuo tarpu yra pas p. Klimą (Güemes 2437). Lietuvių Bendruomenė ligonį sušelpė pinigais.

— A. a. Juozas Vinčiūnas mirė gruodžio 11 d. Palaidotas gruodžio 12 d. La Piedad kapuose. Lūdesy paliko žmoną U. Mataraitę ir sūnus Aldoną, Joaną ir Juozą. Laidotuvėse dalyvavo daug lietuvių.

PADEKA

Lietuvių Bendruomenės pirmininkui A. Latvėnui ir p. Onai Liutkevičienei, surinkusiems man, kaip Bendruomenės sergančiai narei 748 pesus, nuoširdžiai dėkoju. Širdinga padėka visiems aukojusiems.

Adelė Šakalienė

— Mirė 8 mėnesių mergytė Adriana Kvietkauskaitė. Dideliam lūdesy paliko tėvus Henriką ir Ponią Kvietkauskus, Senelius ir kt. Iškilmingose laidotuvėse dalyvavo kun. Jonas Duoba MIC.

SVEČIAI IŠ RAFAELA

Gruodžio 30 d., po lietuvių Sumos, šv. Kazimiero parapiją aplankė svečiai iš Rafaela (300 km. į

FARMACIA "NENISKIS"
ANTONIA NENISKIS de GUTIERREZ
FARMACEUTICA
AV. SAN MARTIN 740
BURZACO
(Pdo. Ate. Brown)
30 metrų nuo Av. Espora, priešais col. San Vicente stotį.
KALBA LIETUVIŠKAI.

FOTO "REPORTER" — JŪSŲ PATARNAVIMUI.
Jei norite turėti geriausias sužieduotuvius, vestuvių, gimtadienių ir kitų švenčių foto nuotraukas, kreipkitės į FOTO "REPORTER", kur fotografas profesionalas yra pasiruošęs Jums greitai ir gerai patarnauti. Visi foto darbai atliekami savoje laboratorijoje.
L. KANČAUSKO,
FOTO "REPORTER",
c. Mendoza 2249, Avellaneda (prieš liet. bažnyčią).

AUTOMOBILIŲ TAISYMO DIRBTUVĖ
ATLIEKAMA:
REGULIAVIMAS — REMONTAS — STABDŽIAI RADIOTORIAI.
ELEKTRINIS VIRINIMAS IR TEKINIMAS (soldadura, autogena, electrica ir torneria)
Sav. MEŠKAUSKAS y CIA.
ESCALADA 2052 T. E. 21-6541 CAP. FEDERAL
(Altura Av. de Trabajo 5000)

MIKŠTŲ KĖDŽIŲ FABRIKAS
GAMINAMOS ĮVAIRIŲ STILIŲ MINKSTOS IR STIPRIOS KĖDĖS.
ATLIEKAMI ĮVAIRŲS STALIAUS DARBAI.
Savininkas
Jonas Janušis
COCHABAMBA 1811-17
Villa Scasso
T. E. 68-7208

Š. m. sausio 19 d. 21 val. Dr. V. Kudirkos vardo salėje, Av. San Martin 3175, Lanus Oeste, SUSIVIENIJIMAS LIETUVIŲ ARGENTINOJE ruošia
IŠLEISTUVES - VERMUTĄ
Lietuvos vicekonsului Š. Amerikoje p. Anicetui Simučiu.
Įžangas galima gauti: Susivienijime, Av. Gen. San Martin 3175, Lanus Oeste; pas p. Rudėną — T. E. 69-7532; p. G. Pacą — T. E. 93-0790; p. Andriušką — T. E. 241-0933; Arg. Liet. Balse, Boedo 737 — T. E. 97-4444.

SUSIVIENIJIMAS LIETUVIŲ ARGENTINOJE sausio 13 d. nuo pat ryto turi
IŠVAŽIAVIMĄ - PIKNIKĄ
Quilmėje, Recreo „Los Cerveceros Obreros“.
Laukiame Jūsų atsilankymo!

šiaurę nuo Rosario) p. Vincas Valčiukas su dukra Onute. Rosario apsiestoje pas p. Stasį Užkurį. Rafaela mieste p. Valčiukas turi savo metalo imonę. Gyvena ten jau nuo 1927 m. Be jo Rafaela yra dar viena lietuvių šeima. Svečiai džiaugėsi Rosario lietuvių bažnyčia.
Bs. Airėse p. Valčiukas turi dukrą Ireną, išteklėjusią už p. Vacio Norkevičiaus.
Sausio mėn. 20 d. 10.30 val. Aušros Vartų parapijos bažnyčioje
REKOMENDUOTINOS KNYGOS:
Žmonės ir žvėrys, St. Yla — Kacetos pergyvenimai su fotografijomis ir dokumentais. Kaina 90 pesų.
Komunizmo pagrindai, J. Venckus populiarus, gilus ir platus komunizmo nušvietimas. Kaina 10 pesų.

bus atlaikytos šv. Mišios už a. a. Augustą Skupą jojo antrųjų mirties metinių progą. Visus gimines ir pažįstamus kviečia į šias pamaldas žmona ir duklė Emilia Magdalena.

A. a. Augustinas Skupa

PIRMAEILIS GROŽIO SALONAS
"LA RUBIA"
SAVININKĖ IR VEDEJA
ONA KASPARIENĖ
SOLER 3441 T. E. 86-2528 Buenos Aires

NUOSAVYBIŲ ADMINISTRAVIMAS
JUANA DAILYDĖ, vedėja
SANTIAGO DEL ESTERO 286, p. 4, e. 4; T. E. 37-6435
Perka ir parduoda neužimtus namus. — Suteikia paskolas pagal namų, žemės ir statybų garantijas nuo 3 iki 15 metų už 9%.
ALBERTO E. TIMINSKAS
COCHERIA „M I T R E“
Pasirūpina laidotuvėmis — veža ligonius — daro keliones į tolimesnes vietas — nuomuoja automobilius vestuvėms ir krikštams.
B. Rivadavia 718 T. E. 22-2045 Piñeyro

PERKAMAS NAMELIS,
gerai pastatytas ir ramioje vietoje, Buenos Aires pakraščiuose ar užmiesty. Pageidaujama šiaurinėje zonoje. Mokama apie 100.000 ir B. H. paskola. Su pasiūlymais kreiptis į „Laiko“ administraciją, perduoti Juozui.

* **MOTERŲ GROŽIO SALONAS IR KIRPYKLA „HENRY“**. Įvairiausių madų šukavimas moderniausiomis priemonėmis, 20 metų praktika. Sav. Henrikas Lukaševičius: Leandro N. Alem, 818, Banfield.

Casa MUSKETAS
Parduoda
PLOKSTELIS, PIANINUS, AKORDEONUS, BANDEONUS TELEVISIOS APARATUS
IŠNUOMUOJAMA PIJANINUS
T. E. 50-5948 Sanabria 2790-92

* „PENSION LITUANA“, sav. Juozas Palšis: Villa Rumipal, Córdoba, Dpto. Calamuchita. Prie žavingo kalnų ežero. (Lago Embalse). Lietuviški valgiai, mandagus patarnavimas.

* **MINKŠTŲ KĖDŽIŲ DIRBTUVĖ**
Sav. Mikėlonis Cosquin 5565, Villa Lugano.

* „LIETUVA“ Sav. V. Nalivaika. Dėl informacijų kreiptis: Turismo Agencia, Florida 165 (Galeria Güemes), escritorio 529, p. 5. T. E. 33-9584.

TEXTILBRAŽĖNAS
Lietuvių audimo fabrikas.
Tucuman 3718
Monte Chingolo 4 de Junio

* **ALF. DEGULIO ir K. PAULAUSKO** lietuviškas restoranas su lietuviškais valgiais yra Paseo Colón 449, Buenos Aires. Didelis valgių pasirinkimas, mandagus aptarnavimas. Aptarnauja patys šeimininkai.

Jaunosios ir kūmos pasisiūkit suknius (ajuar) pas Profesore ONĄ BALNAITYTĘ, c. Manuel Esteves 1129, Dock Sud. SINGER SISTEMA

LIETUVISKAS PENSIJONAS
c. 19, nr. 854, Miramar, F. C. G. R., netoli pliažo, atidarytas visus metus. Nuo kovo 10 d. iki gruodžio 15 d. papiginta kaina.
Savininkas
JUOZAS VASILIAUSKAS

* **OPTIKAS V. RASIŪNAS:** Gral. Mariano Acha 876, Morón: Šešt. 13 — 17 val. ir sek. 13 — 16 val.

* „ZEMAITIJA“, Islas del Ibáñy. Sav. J. ir A. Burokal.
Imprenta de „LAIKAS“
Mendoza 2280 * Avellaneda

„LAIKO“ Spauštuvės VAJUS

Visi taurūs lietuviai, prisiminti, kad gera lietuviška spauda yra geriausias ginklas prieš mūsų tėvynės, tautos ir kolonijos priešus, kviečiami savo auka paremti „LAIKO“ spauštuvės vajų. Surinkus bent dalį pramatomų išlaidų bus pradėti statybos darbai. „LAIKAS“ jūsų neapvytė; neapvils ir LAIKO spauštuvė. Tai bus pasididžiavimas lietuviams ir nusistebėjimas svetimams.

Visi į darbą ir į kovą už šviesesnį rytojų!

JAU IŠSIŪSTAS „LAIKO“ KALENDORIUS

Visiems Argentinos ir Urugvajaus „Laiko“ skaitytojams jau išsiūstas sieninis kalendorius.

Maloniai prašoma, pagal išgales paremti šio kalendoriaus išleidimą bent kuklia auka.

Norintieji įsigyti kalendorių tesikreipia į LAIKO Administraciją.

PERMAŽAI PARODYTA SUSIDOMĖJIMO NEPAVIRTA VAIKŲ ŠVENTE

Aušros Vartų Lietuvių Šeštadieninė Mokykla p. m. gruodžio 30 d. Lietuvių Salėje turėjo mokslo baigimo aktą ir Kalėdų Eglutę. Salė kažkodėl nebuvo perpildyta, nežinoma, kad programa buvo nuostabi graži. Pradžioje prie gyvosios prakartės Šeštadieninės Mokyklos vaikai sugiedojo Kūdikėliui keletą lietuviškų giesmių. Marijos rolę turėjo Konstancija Masiulionytė, šv. Juozapo — Herminia Našlėnaitė, angelų roles: Marija Sakalauskaitė, Mirta Korkuzaitė, Perla Marcinkevičiūtė, Ona Juškaitė, Ona Našlėnaitė ir Kristina Marcinkevičiūtė. Gyvojoje Prakartėje dalyvavo ir kiti Šeštadieninės Mokyklos vaikai. Pianu giesmėms akomponavo Olga čekanauskaitė.

Pradžioje atidarymo žodį tarė mok. O. Kairelienė, kurios pastangomis, padedant kitoms mokytojoms, buvo surengta ši graži šventė. Sudarytas Garbės Prezidiumas, į kurį įėjo mokyklos vedėja Seselė Dilekta, Aušros Vartų par. Klebonas kun Pr. Garšva, MIC, gen. T. Daukantas, mok. J. Vedegys atstovavo ARLB-nę ir iš tėvų pusės J. Balnis. Sudarius garbės prezidiumą mokiniai sugiedojo Argentinos ir Lietuvos himnus. Scena buvo papuošta Argentinos ir Lietuvos vėliavomis ir Lietuvos Vyčių. Trumpą mokyklos istoriją nupasakojo mok. O. Kairelienė, kviesdama vaikus sekančiais metais daugiau įsijungti į šeštadieninę mokyklą. Vaikus ir tėvus sveikino visi Garbės Prezidiumo nariai. Po sveikinimo kalbą šeštadieninės Mokyklos mokiniam gen. T. Daukantas išdalinio mokslo baigimo pažymėjimus, su mokyklos vedėjos Sesers Dilektos ir mokytojų: Onos Kairelienės, Dalės Šantaraitės, Birutės Sturevičiūtės ir Onos Savickaitės parašais. Diplomus paruošė Argentinos Lietuvių Bendruomenės Centro Valdyba. Vaikų vardu kalbėjo Tadas Jasinevičius. Padėjo tėveliams ir mokytojams už vargą ir publikai už atsilankymą į jų šventę.

Visus sužadino vykusiai paruošta Jurgio Gliaudos dviejų veiksmų pasaka „Tėviškė už kalną“. Veikalą režisavo p. Ona Kairelienė. Valdymėlyje prologą skaitė T. Jackevičius, mokytojos rolę turėjo D. Šantaraitė, motinos — J. Šimoliūnienė, Lietuvą vaizdavo D. Ginterytė, raudonąjį slibiną — H. Bagdonas. Rasos rolę atliko R. Kairelytė, Gintaro — J. Blumbergas, Rimo — P. Rukšėnas, Vytenio — R. Paršelis, Danguolės — L. Gliosaitė, Algio — R. Deveikis, Saulutės — D. Babronytė, Rūtos — M. Korkuzaitė. Dalyvavo ir kiti mok.: A. Deveikytė, Sakalauskaitė, O. Našlėnaitė, P. Marcinkevičiūtė, L. Masiulionytė, K. Masiulionytė, B. Marenholcaitė, V. Balnytė, R. Balnis, P. Blumbergas, E. Mežinskaitė, M. Povilaitytė, O. Juškaitė, R. Cicėnaitė, T. Gliosaitė (4-rių metų), A. Sakalauskas, N. Navickaitė, H. Našlėnaitė, T. Jasinevičius, A. Žukauskas, K. Marcinkevičiūtė. Iš jų gėlės — šokėjos buvo: Lucija Masiulionytė, Ryta Cicėnaitė, Virginija Balnytė, Marytė Bucminaitė, Audra Deveikytė ir Marytė

Povilaitytė. Peteliškių roles turėjo Birutė Marenholcaitė ir Emilija Mežinskaitė. Veikalėlis jaudino žiūrovus savo patriotine dvasia, o ypač kad daugumoj jį išpildė maži vaikučiai. Motina — p. J. Šimoliūnienė jausmingai padainavo solo nuteikdama vaikučius ir žiūrovus Tėvynės ilgesiu.

Sviesas ir sceną paruošė L. Veglo. Padėjo: Ona Savickaitė, Zuzana Vanagaitė, Julė Skurauskaitė, Birutė Sturevičiūtė. Pianu akomponavo žinomo fabrikančio Jono čekanausko dukte Olgytė. Birutietės: Bagdonienė, Paršeliene, Lipinskienė ir Sturevičiūnė paruošė vaidinotojams puikius užkandžius. Artistus grimavo A. Jablonskytė ir K. Runimas.

Po gražaus vaidinimo vaikučiai sulaukė Kalėdų Senelio. Juo buvo Kvirinas Runimas. Senelis išdalinio dovanėles, pasveikino vaikučius, su jais pasikalbėjo, pažaidė ir visi linksmi bėgo namo, atšventę gražią Kalėdų Eglutę ir gavę po dovanėlę.

Seselių Kazimieriečių vadovaujama Aušros Vartų Lietuvių Šeštadieninė mokykla atlieka didelį vaidmenį mūsų kolonijoje. Ji turėtų susilaukti didelės paramos iš visų tautiečių. Didelis dėkingumas priklauso mokytojoms, kurios aukojo savo laisvalaikius bendram labui. Tėka tik pasveikinti Seseles Kazimierietes, mokytojas: Oną Kairelienę, Dalį Šantaraitę, Birutę Sturevičiūtę ir Onutę Savickaitę, vaikučių tėvus ir pačius vaikus, kurie lankė Šeštadieninę mokyklą. Tikimės, kad ateinančiais mokslo metais jų skaičius pagausės ir mokslo užbaigimo šventė dalyvių skaičiumi bus gausesnė.

A. Kalnujškis

PAJIESKOJIMAI

1. Pajieskomas Vytautas Karpavičius, Stasio sūnus, gimęs 1924 m., Marijampolėje.

Pranešti Petručiui Kriščiūnui, Posados 23, Villa Dominico, Prov. Buenos Aires, Argentina, arba „Laiko“ administracijai.

2. Pajieskoma Veronika Kemėlytė-Bartašiūnienė, Argentinon atvykusi maždaug prieš 20 metų.

Pajieskomoji arba apie ją žinantieji prašoma kreiptis į „Laiko“ administraciją.

3. Rinkevičių Stasij, sūn. Mykolo pajiesko jo giminaitė Valerija iš Lietuvos. Jis pats, arba žinantieji jo dabartinį adresą, malonėkit pranešti laišku šiuo antrašu: Bernardo Juozaitis, Centro de Profilaxis y Tratamiento Gral. Belgrano, FCNGR.

— Sausio mėn. 5 d. San Carlos bažnyčioje, Bs. Aires moterystės sakramentą priims Petras Viskaitis su Sara Angela Martinez.

— Ignas Stukas šventes praleido Entre Rios, La Riojoj, pas draugą Antaną Mielinį.

— Sebastian Godoy ir Aldona Jokubauskaitė priėmė moterystės sakramentą Aušros Vartų liet. bažnyčioje gruodžio 29 d. Sutuoktuvų liudininkai — José De Sales Madeira ir Elena Blažėnauskaitė.

— Adriana Rožė Kazlauskaitė, Alberto ir Anastazijos Kazlauskų dukte pakrikštyta Aušros Vartų liet. bažnyčioje gruodžio 30 d. Krikšto tėvai buvo Jose Cios ir Vanda P. Ropenienė.

— Aldona Morta Riškutė, Izidoriaus ir Sofijos Macianytės Riškų dukte pakrikštyta gruodžio 30 d. Krikšto tėvai — Petras Mackus, Juan Monti, Elena Macionytė Rutkauskienė, Herminia žvinytė de Monti.

— Kristina Mabel Strelčiūnaitė, Antano ir Elenos Totilaitės Strelčiūnų dukte pakrikštyta gruodžio 25 d. Kūmais buvo Eduardas Totylos ir Hilda Elvyra Staniulytė.

— Jonas Karolis Žukas, Skolastikos Bilevičaitės ir Jono Žuko sūnus pakrikštytas Aušros Vartų lietuvių parapijos bažnyčioje gruodžio 25 d. Krikšto tėvai — Ona žilienė ir Casimiro Szachlewicz.

— Alicia Ona Mikučionytė, Antano ir Antonijos Eleonoros Martinėnaitės Mikučionių dukte pakrikštyta gruodžio 25 d. Kūmai — Alfonso Kazimieras Krivickas ir Albina Ona Mikučionytė.

— Klara Izabelė Meškauskaitė, Jurgio ir Eleonoros Emilijos Labanavičiūtės Meškauskų dukte pakrikštyta gruodžio 23 d. Krikšto tėvai buvo Segismundo Duk ir Marija Labanavičiūtė de Duk.

NAUJI „LAIKO“ RĖMĖJAI

(Neskaitant prenumeratų)

\$ 50 — Elz. Bubnelienė
 „ 50 — L. Lengvelis
 „ 50 — V. Grigonis
 „ 50 — A. Brazaitis
 „ 50 — R. Kazeliūnienė
 „ 40 — T. Bielskus
 „ 30 — A. Jurėnienė
 „ 30 — V. Naruševičius
 „ 30 — Ap. Kunigelytė
 „ 20 — T. Jackevičius
 „ 20 — M. Matelienė
 „ 20 — St. Morkūnas
 „ 20 — B. Bobickas
 „ 11 — T. Zebraitis
 „ 10 — J. Skalsas
 „ 10 — A. Jakymovskis
 „ 10 — B. Baruskienė
 „ 10 — M. Bunza
 „ 10 — T. Revinskas
 „ 10 — A. Kavaliauskas
 „ 10 — V. Česna
 „ 10 — T. Simanavičienė
 „ 10 — V. Ratkus
 „ 10 — J. Kuoja

Visiems LAIKO Rėmėjams ir užsimokėjusiems prenumeratą nuoširdžiai dėkoja

„LAIKO“ Administracija

URUGVAJIAUS aukotojų pavadės bus paskelbtos sekančiam Laiko numeryje.

LAIKO SPAUSTUVĖS FONDUI AUKOJO:

\$ 500 — O. Dulke
 „ 130 — L. Sruoga
 „ 100 — N. N.
 „ 100 — Ig. Padvalskis
 „ 50 — P. Kriščiūnas

Už aukas nuoširdžiai dėkoja Laiko administracija.

AUKOS L. K. T. MUZĖJUI AVELLANEDOJE

\$ 100. — Anicetas Simutis, vicekonsulas S. Amerikoje.

Ses. Kazimierietės — JAV ir Kanados Liet. Dainų šventės Vadovė.

J. Papečskys (iš Rosario) dvi nuotraukas su rusų politrukais agitujančiais grįžti lietuvius į raudonąjį rojų.

A. Brazys (iš Montevideo) — iš Lietuvos atsivežta arbatos įpatinę virdulį.

Už aukas maloniai dėkoja Muzėjaus Vadovybė

PADEKA

Levan Veglo už menišką dekoraciją prie Betlėjaus prakartės nuoširdžiai dėkoja

Parapijos Klebonas

— Praėjusių mokslo metų pabaigoje išlaikęs labai gerai visus egzaminus Bs Aires universitete užbaigęs Sciencias Economicas fakultetą Lindvikas Petras Viskaitis, Lindvikos Viskaičio ir Marijos Keliotyto sūnus, tuo būdu įgandamas Contador Publico Nacional teises

ŽINIOS IŠ LIETUVIŲ CENTRO

KALĖDŲ SENELIS LIETUVIŲ CENTRE

Daktaro Basanavičiaus vardo L. Centre buvo iškilmingai ir su lietuviškomis tradicijomis surengta Kalėdų Eglutė.

Gausiai publikai susirinkus (daugiausiai vaikučių) ir scenai atsidiarius programos vedėjas studentas L. Lemberis pranešė, kad tuojuos atvyksta Kalėdų senelis.

Vos pasirodžius seneliui vaikų tarpe kilo didžiausias triukšmas. Senelis atsisėdo į jam paruoštą kėdę. Tada L. Centro v-bos pirm. p. Artūras Mičiūda pasveikino visus narius, vaikus ir svečius su šv. Kalėdomis ir Naujais Metais.

Apie Kalėdų senelį ir gimusį Kūdikėlį Jėzų legendinę kalbą pasakė Ant. Mikėlionienė ir čia pat jos vadovaujamas mažųjų tautinis sambūris atliko meninę dalį, kur buvo pradėta Lilės Stančikaitės eilėraščių. Toliau deklamavo: N. Misūnaitė, R. Rukšėnaitė, Alb. Veraitis ir kiti.

Po to aple eglutę gausus vaikų skaičius gražiai pažaidė „aguonėle“ ir kt.

Pasibaigus žaidimams visi vaikučiai padėjo gėlių ant Kūdikėlio lopšelio, nuo vaikų neatšliko ir senelis pats paskutinis padėdamas gražią gėlę publikai smarkiai plojant. Pats paskutinis ir daugiausiai varginantis senelio darbas, tai dalinimas dovanėlių. Tik su savo gabumais ir pranešėjo pagalba išėjo senelis su sveika barzda.

Senelio pareigas labai gražiai atliko prityręs artistas p. Al. Karosevičius. Eglutę meniškai papuošė L. Centro sekretorė p. B. Petrauskaitė ir p. Dana Mankutė. Kūdikėlio kūtelę — A. Mikėlionienė. Elektros papuošimus ir muziką tvarkė D. Brazdžionis ir Šlepikas.

LAIKAS

FRANQUEO PAGADO
 CONCESSION N. 4251
 Tarifa Reducida
 CONCESSION N. 4915

„EL TIEMPO“ Semanario Lituanico
 Mendoza 2249, Avellaneda, Bs. As.; A. E. 20-1902
 Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 5241

Redaguoja Red. Kolegija. Red. Antanas Kleiva. Rankraščiai ir žodžiai Redakcijos nuožūra, neskundoti — gražinami tik autoriams prašant.
 KAINA: Argentinoje metams \$ 50.—, pusm. \$ 27.—, vienas nr. \$ 2.—
 Urugvajuje met. 5 ur. p. Kitur — met. 3 dol. Oro paštas met. 5 dol.

X METAI — Nr. 182

4 DE ENERO

Regina Kuchtaite (dešinėje), prieš metus iš Argentinos išvykusi į Š. Ameriką, su savo drauge; ten yra pasižymėjusi savo gabumais modelių fabrike. Šiais metais rugsėjo mėn. ketina grįžti pas savo tėvelius į Argentiną ir prisijungti prie jaunimo organizacijų.

— Gautosiomis žiniomis, iš Sibiro paleisti lietuvių jėzuitai. Tėvas J. Pankštys pats savo noru išvyko į Sibirą, norėdamas padėti mūsų tautiečiams. Į Sibirą pasiryžęs vykti taip pat T. Smilgevičius. Jonkus mirė Lietuvoje. T. Gruodis, anksčiau vos įstengęs nuo išvargimo paeiti, dabar jau kiek atsigavo ir gali lankytis bažnyčioje. Serga ir t. Masilionis. T. Danyla, Smilgevičius ir šešėvičius dalyvavo maldininkų kelionėje ir Dievo Motinai padėjo už savo laisvę.

Sutarus paleisti iš kalnimo bei deportacijų vietų visus nuteistuosius Japonijos piliečius, tarp grįžtančiųjų į Japoniją yra nemaža tokių, kurie įvairiose Sov. Sąjungos darbo vergų ar karo belaisvių stovyklose yra sutikę ir mūsų tautiečių.

— Kun. J. Margis, šeimininkės: Eleonora Jasinevičienė, Teresė Aleksienė ir Veronika Sokaitė sausio 2 d. išvyko į Kordobos kalnus, į Villa del Dique. Kartu išvažiavo Petras Raudonkis ir būrelis vaikų, kurie atostogaus p. p. Kazimiero ir Marijos Stankūnų padovanotoj viloje. Linksmų atostogų!

— Pasiėkusių vakarus pasakoja, kad kai kurie lietuviai už susirašinėjimą su gimnėmis ar pažįstamais Vakaruose yra jau nukentėję: vienų šeimos išskirtos, kiti negali gauti darbo etc. (E).

— Ponia A. Devenienė š. m. lapkričio 16 d. įteikė Vliko Prezidiumui jos vadovautos Vykđ. Tarybos atsistatydinimą. Iki bus sudaryta naujoji Vykđ. Taryba, A. Devenienės vadovaujama VT eina pareigas toliau. (E).

Nepaprasta Gegužinė ir Studijų Diena PEREYRA PARKE!

Argentinos Lietuvių Bendruomenė, Avellanedos Apylinkė per TRIS KARALIUS (ateinančių metų sausio 6 d.) PEREYRA PARKE rengia

DIDELĘ GEGUŽINĘ.

Kviečiamos prisidėti visos organizacijos ir visi lietuviai. Jaunimui ir suaugusiems bus studijų pusvalandžiai.

2 val. popiet duos svarbų pranešimą ir atsakinės į klausimus Lietuvos vicekonsulas Š. Amerikoje p. ANICETAS SIMUTIS, po to seks kiti studijų pusvalandžiai sekančiomis temomis:

Lietuvos istorijos reikšmingiausieji momentai — J. Vedegys.

Dabartinė Lietuvos politinė padėtis, — gen. T. Daukantas Auklėjimo problemos išsivijoje — mok. O. Kairelienė. Pagrindiniai psichologijos dėsniai, — kun. A. Kleiva.

Kiekvienas galės pasirinkti sau patinkamą studijų pusvalandį, nes tarp pusvalandžių bus pertraukos su įdomia programa: dainos, šokiai, komiškas sportas etc.

ŽAIDIMAI IR ŠOKIAI PRIE GERIAUSIOS MUZIKOS.

VALGIUS ATSIVEŽTI. PARKE VEIKS TIK BUFETAS.

Iš Aušros Vartų liet. parapijos važiuos pulmanai. Norintieji važiuoti privačiai, gali paimti autobusą iš Constitución, kuris važiuoja į La Plata. Burtis prie lietuviškos trispalvės.

VISI Į PEREYRA PARKĄ PER TRIS KARALIUS IŠKLAUSYTI ŽYMAUS SVEČIO PRANEŠIMO IR ATSI-GAIVINTI GRYNAME ORE.

ARLB Avelanedos Apylinkės Valdyba